

LIUDIJIMAS JŪROJE

 Prieš mums palenkiant galvas maldai, aš norėčiau perskaityti šiek tiek iš Dievo Žodžio. Man visada patinka skaityti Jo Žodį; nes mano žodžiai gali suklysti, jie yra žmogaus, bet Jo Žodis negali suklysti. Ir jūs, kurie sekate tekstą ir taip toliau, šį vakarą mes skaitykime iš Mato 14-to skyriaus, pradėdami 22-ą eilutę.

Tuoj pat Jėzus prispyrė savo mokinius sėsti į valtį, ir pirma jo irtis į kitą krantą, kol jis atleisias minią.

Ir atleidęs minią, jis užkopė nuošaliai į kalną melstis: ir kai . . . atėjo vakaras, jis buvo ten vienas.

Bet laivas jau buvo vidury jūros, blaškomas bangų: nes pūtė priešingas vėjas.

Ketvirtos nakties sargybos metu Jėzus atėjo pas juos, žengdamas jūros paviršiumi.

Ir kai mokiniai pamatė jį, einantį jūros paviršiumi, jie sunerimo, sakydami: „Tai dvasia“; ir jie šaukė iš baimės.

Bet Jėzus tuojau tarė jiems, sakydamas: „Būkite drąsūs, tai aš, nebijokite“.

² Palenkime dabar savo galvas maldai. Kol mūsų galvos ir širdys yra palenktos prieš Dievą, ar šį vakarą šiame pastate kas nors turite poreikį, kurį jūs norėtumėte pateikti Dievui, pakeldami savo rankas, ir, kad būtumėte prisiminti maldoje? Tegul Viešpats pažvelgs į jus, bus mums gailestingas.

³ Mūsų Dangiškasis Tėve, mes dabar įeiname į Tavo Artumą, beje ir Viešpaties Jėzaus Vardu. Žinodami, su palaimingu užtikrintumu, kad Jis mums pažadėjo, jeigu mes „ko nors prašysime“ Jo Vardu, tai Tu mums suteiksi tai. Mes esame labai dėkingi už tai. Žodžiais neįmanoma išreikšti, kaip jaučiamės dėl to, su užtikrintumu, kurį mes turime, kad Tu klausaisi mūsų tiesiog dabar.

⁴ Tu matei šias rankas, Viešpatie. Tu žinai jų poreikius. Tu esi visažinis, visagalis, beribis Dievas, ir mes žinome, kad Tu žinai žmonių širdis. Tu žinojai mūsų mintis. Dar prieš tai, kai mes buvome sukurti, Tu žinojai kiekvieną mūsų mintį, kurią mes kada turėjome, nes Tu esi beribis.

⁵ Ir mes meldžiame, Viešpatie, šią valandą, kai mūsų troškimai nukreipti į Tavęs, pažvelk iš Dangaus, Viešpatie, ir priimk mūsų prašymus į Savo širdį, Viešpatie, ir atsakyk mums pagal Savosios Šlovės turtus. Suteik mums mūsų širdies troškimą, pasitikint, kad tai yra Tavo Dieviška valia. Ir mes žinome, kad Tau patinka vykdyti Savąją valią.

⁶ Suteik mums vėl šį vakarą didingą Tavojo Artumo išsiliejimą, Viešpatie. Išgydyk sergančius. Išgelbėk pražuvusius, prikelk tuos, kurie yra mirę nuodėmėse ir nusikaltimuose, ir atvesk juos į naują Gyvenimą, šį vakarą. Te mes pamatysime Jėzų. Mes prašome to Jo Vardu. Amen.

⁷ Galite sėstis. Mes atsiprašome, dėl sėdimų vietų, kad negalime sutalpinti žmonių. Bet, nuo pat pirmo vakaro, jie sako, kad teko atsakyti didžiulėms minioms žmonių, taigi mes labai apgailestaujame. O brolis Grant tiesiog dar neužbaigė statyti kito kambario, kad... aš manau, kad jis nori perkelti šią pertvarą į kairę. Brangus, brangus brolis šiandien manęs paklausė, ar negalėčiau aš kasmet sugrįžti atgal į Dalasą, į jo bažnyčią. Toks puikus kvietimas kaip šis, šią valandą, kai durys taip greitai užsidaro, ir tuomet žmogus nori, kad aš sugrįžčiau ir tai taptų kasmetiniu dalyku. Aš vertinu tai.

⁸ Aš turėjau su jais bendravimą šį rytą, su broliu Gordon Lindsay ir daugeliu iš jų. Brolis Pearry Grinas, kuris yra ateinančio susirinkimo Beaumonte rėmėjas, sėdi čia už manęs šį vakarą. Ir daugelis, mūsų draugų, brolis Don ir jo žmona. Mes labai džiaugiamės, juos turėdami čia. Telaimina juos Viešpats.

⁹ Taigi, šį vakarą, tiesiog... aš stengiausi, kad mano pamokslai būtų kuo paprastesni, kad net vaikai galėtų juos suprasti.

¹⁰ Rytoj po pietų vyks evangelizacinis tarnavimas, ir aš norėčiau, kad jūs visi galėtumėte ateiti.

¹¹ Taigi, jeigu jūs turite tarnavimus savo bažnyčioje, na, jūs—jūs pasilikite ten, kur jūs—kur jūs priklausote. Mes nenorime, kad kas nors paliktų savo bažnyčią, kad... Ir tuomet, jeigu jūs sergate ir norite ateiti, kad už jus pasimelstų, o jūsų bažnyčioje rytoj po pietų vyksta tarnavimas, pasikalbėkite apie tai su savo pastoriumi, kad jis nepagalvotų blogai, suprantate. Tegul jis žino, kad mes čia bendradarbiaujame, kad—kad padėtume visam Jėzaus Kristaus Kūnui, kuris yra apsistojęs čia, Dalase, ir aplinkui.

¹² Taigi, rytoj po pietų, manau, dvi trisdešimt, aš pamokslausiu evangelizacinį pamokslą. Ir tuomet mes melsimės už visus sergančius žmones, surinksime visas maldos korteles ir kita, kas buvo likę per savaitę, ir rytoj melsimės už juos visus.

¹³ Taigi, mano šio vakaro tema yra labiau panaši į nedidelę dramą, tiesiog kelioms minutėms. Ir aš pasistengsiu šį vakarą palikti kaip galima daugiau, malda už ligonius. Mano tekstas yra: „nebijokite, tai Aš“, - Jėzus kalba. Mano tema: „*Liudijimas Jūroje*“.

¹⁴ Tai tikriausiai jau buvo vėlyva popietė, saulė jau leidosi, kai visa tai įvyko, ir taigi, tai buvo karšta diena, maždaug kaip tai yra čia.

15 Oro kondicionierius neveikia, ir jie darbuojasi prie jo. Dėl šios priežasties aš pakeičiau savo temą, tai ką aš ketinau kalbėti, kad aš galėčiau paskubėti ir jums nereikėtų sėdėti štai taip tokiame karštyje.

16 Šis stambus žvejys, po viso to, ką jis matė per visą dieną, stebėdamas Jėzų Jo didingame tarnavime.

17 Aš norėčiau gyventi tą dieną, kad galėčiau sekti paskui Jį. Bet, žinote, aš džiaugiuosi, kad vis dar turiu privilegiją padaryti tą patį – stebėti, ką Jis daro. Ir yra daug didingiau stebėti Jį šiandien, nei tai buvo tuomet. Aš turiu daugiau tikėjimo Juo dabar, ir galiu turėti daugiau tikėjimo dabar, nei būčiau galėjęs turėti tuomet, nes mes turėjome du tūkstančius metų, kad įrodyti, jog Evangelija yra teisinga. Ir po dviejų tūkstančių metų Jis tebėra gyvas, darantis tą patį, ką Jis darė tuomet, todėl mes dabar turime didesnę užtikrinimą ir didesnę pagrindą tikėjimui, nei jie turėjo tada.

18 Kadangi Jis buvo tik Žmogus, vaikščiojantis aplink, ir tvirtinantis, kad—kad Jis buvo siųstas nuo Dievo ir buvo Dievo Sūnus, ir kad Dievas, per Jį, įrodė Savo pažadėtą Žodį tai dienai, ir iš dalies jie turėjo pagrindo tam abejoti. Teologai, jie turėjo pagrindo! Ir atkreipkite dėmesį, tai buvo apgailėtinas dalykas, tai buvo tikrai apgailėtina, kadangi tie teologai būtų patikėję Tuo, jeigu Dievas nebūtų apakinęs jų akių. Biblija taip pasakya.

19 Ir ar jūs žinote, Jis pažadėjo, kad šiandien Jis vėl apakins jų akis, kad jie to nepamatytų? Jie bus „pramuštgalviai, pasipūtėliai, mylintys malonumus labiau negu Dievą, nesutaikomi, šmeižikai, nesusivaldantys, nekenčiantys to, kas gera; turintys dievotumo pavidalą, bet išsižadėję jo jėgos“. Būtent tiksliai, kas ten buvo pažadėta. Ir jūs galite jausti ne ką kitą tik gailestį tiems žmonėms, ir jų akys buvo apakintos šiai dienai. Su Rašto vietomis, kuriose Dievas pažadėjo, kad tai išsipildys tiesiog šią dieną, šią valandą, ir mes žiūrime tiesiai į tai ir stebime tai. Ir tuomet žmonės žiūri, papurto savo galvą ir nueina, sako: „Aš to nematau“. Tai apgailėtinas dalykas, bet vis dėlto Raštai turi išsipildyti. Tai turi būti tokiu būdu.

20 Taigi šie mokiniai buvo Dievo išrinkti. Ar atkreipėte dėmesį, Jėzus jiems pasakė: „Prieš pasaulio sukūrimą“, – Jis išsirinko juos, ir jie buvo Dievo iš anksto numatyta sėkla. Štai kodėl, kai iškyla problemos, ir žmonėms atrodo, kad jie savo klausimais išspraudė Jėzų į kampa, bet aniems nebuvo jokių klausimų. Jie negalėjo to suprasti, bet jie buvo pasiryžę nežinoti nieko kito, kaip tik Jį. „Tu vienintelis turi Gyvenimo Žodį“. Ir jie buvo pasiryžę pasilikti su Juo, nes jie buvo iš anksto paskirti tai tarnystei.

21 Ir taip yra šiandien, kad vyrai ir moterys, kurie yra iš anksto numatyti Amžinajam Gyvenimui, ateis į Amžinąjį Gyvenimą.

„Visi, kuriuos Tėvas Man davė, ateis pas Mane“. Tai Jo Žodis, ir jis negali suklysti. Tai—tai Dievo Žodis.

²² Ir dabar mes matome šiuos mokinius, kurie tą dieną turėjo didžiulį susirinkimą ten, dideliame lauke, šalia kalno. Ir Jėzus buvo jiems pasakęs: „Taigi, jūs keliaukite per jūrą, pirma Manęs“. O Jis užlipo į kalną, vienas, melstis. Ir tie mokiniai, po susitikimo su draugais, aš galiu tik įsivaizduoti, kaip jie jautėsi.

²³ Kadangi, susitikti su draugais, o paskui su jais išsiskirti; tiesiog tuo metu, kai susipažinote, tuomet jums tenka atsisveikinti. Ir man tai visuomet buvo savotiškas širdies skausmas, keliaujant po visą šalį, visame pasaulyje, susitikdavau su draugais, o paskui juos palikdavau, žinodamas, kad yra daugelis, kurių jūs daugiau nepamatysite, kol jūs nesusitiksime jų Teisme. Tai šiek tiek liūdna.

²⁴ Aš galiu įsivaizduoti valtį, kurios priekis kyšojo krante. Tai turbūt buvo Simonas Petras, su didelėmis raumeningomis rankomis ir pečiais, kuris stūmė valtį, nukreipdamas ją į jūrą. Ir jie visi mojavo atsisveikindami tiems, kurie buvo likę ant kranto. Ir jie šaukė: „Grįžkite dar kartą pas mus, kartu su Mokytoju! Ir, atvykite, kad turėtume dar vieną prabudimą; mes šiandien buvome taip palaiminti!“ Ir nauji draugai mojavo. Ir jis perlipo per likusius mokinius, atsisėdo tikriausiai šalia savo brolio Andriejaus, ir paėmė irklus.

²⁵ Laivai tikriausiai ten buvo varomi arba vėjo, arba su irklais, kuriais jie irkludavo. Ir tuomet, galbūt jie sėdėdavo du valtyje, du šonuose, ir jie . . . ar, greičiau, du ant vieno suolelio, galbūt šeši ar aštuoni prie irklų. Jie irdavosi vienu metu, ir tokiu būdu jie galėdavo išlaikyti valtį, kad nesimėtytų į šonus, kai pakildavo audra. Tada, vėjui normaliai pučiant, jie galėdavo pakelti bures ir plaukti.

²⁶ Tikriausiai buvo karšta popietė, sprendžiant pagal Raštą, tiesiog prieš šį įvykį, ir taigi, tai turėjo būti tikrai rami, saulėta, karšta popietė. Saulė leidosi. Ir jie, kai jie irklavosi, o paskui paleidę juos, atsisveikindami mojavo žmonėms: „Tikimės, kad kada nors vėl pasimatysime“, -jiems beišplaukiant į jūrą. Ir saulėlydis, ir vakaro sutemos, ir po kurio laiko įsiviešpatavo tamsa.

²⁷ Ir jie, matyt, buvo įgavę neblogą irklavimo greitį, ir tai yra sunkus darbas, kai tie dideli sunkūs irklai grimzta į jūrą. Ir dauguma iš jų buvo—buvo žvejai, ir stambūs, stiprūs vyrai, pripratę prie jūros. Ir taigi, kaip jie ir tikėjosi, kad Jėzus, gana greit, įlips į valtį ir seks paskui juos. Na, jie išplaukė, ir, matyt, kurį laiką plaukė; kad valtys įsibėgėtų, o paskui paleido.

²⁸ Galbūt pirmasis prakalbo jaunasis Jonas, nes jis buvo jauniausias iš visos grupės. Ir tikriausiai jis pasakė: „Aš jau truputį pavargau. Šiek tiek pailsėkime. Palaukime minutėlę,

mums nereikia skubėti. Jis dar nepasirodė, taigi mes galėtume šiek tiek palaukti, ir šiek tiek atsikvėpti“.

²⁹ Ir kai jis sėdėjo šiek tiek nuleidęs galvą, jis tikriausiai pradėjo liudijimo susirinkimą. Ir štai apie ką aš norėčiau pakalbėti. Turbūt jis pirmasis pakilo ir pasakė: „Broliai, nesvarbu, ką žmonės sako ir kiek iš jų netiki, po šios dienos aš tikrai esu tikras, kad mes sekame ne kažkokiu apsimetėliu. Mes sekame ne ką kita, o Dievą, nes joks žmogus negalėtų padaryti to, ką Jis šiandien padarė, jei tai nebūtų Dievas. Žinote, kai Jis paėmė tuos sausainius, sulaužė juos ir pamaitino ten tuos penkis tūkstančius, man tai yra pats nuostabiausias dalykas. Iki šios dienos gal ir galėjo kilti klausimų, – dabar aš tik pakartosiu jo liudijimą, lyg taip ir buvo, – bet tai viską išsprendė“.

³⁰ Pasakė: „Aš prisimenu, kaip prieš daugelį metų. Aš gyvenau netoli Jordano. Ir aš prisimenu, būdamas mažu berniuku, kaip mano gražuolė, žydė motina paimdavo mane ant rankų, po pietų, pasisodindavo ant savo kelių ir supdavo mane, ten verandoje, kai aguonos buvo pražydušios visoje Jordano pakrantėje. Ir ji žiūrėdavo tolyn į dykumą, kur mūsų tauta buvo pervesta per šią dykumą. Ji pasakodavo man Biblijos istorijas. Viena iš didingiausių istorijų, kurią aš prisimenu, buvo apie šunamietę, ir kai mirė jos berniukas, ir—ir pranašas prikėlė šį berniuką iš mirusių. Tai būdavo jaudinanti istorija.

³¹ „Bet viena iš labiausiai jaudinančių istorijų, ir mama man pasakodavo, ji sakydavo: ‚Dabar, Jonai, tu esi dar tik mažas berniukas; bet aš noriu, kad tu prisimintum, kai tu užaugsi, kad didis Jehova išvedė mūsų tautą iš Egipto, ir mes perejome per tuos tyrlaukius ten, už upės. Ir visus keturiasdešimt metų jie keliavo per tuos tyrlaukius, nebuvo kuo apsirengti ir nebuvo ko valgyti. Ir Dievas siųsdavo duoną iš dangaus, kiekvieną naktį, ir maitino mūsų tautą tuose tyrlaukiuose, nes jie atliko savo pareigą, sekdami didinguoju Jehova. Ir taigi, vieną dieną, Jehova taps kūnu čia, žemėje, Žmogaus pavidalu, Jis bus vadinamas pateptuoju – Mesiju‘.

³² Ir aš prisimenu, – jis pasakytų, – kaip berniukas, kaip mano mažo berniuko protas suvokė, mėgino suvokti: ‚Kaip Dievas pamaitino visus tuos du su puse milijono žmonių, tuose tyrlaukiuose? Kaip Jis gavo visą duoną?‘ Ir aš klausdavau mamos: ‚Mama, ar Jis, ar Jehova turi—turi didžiules krosnis ten, padangėse, ir Jis kepa visą tą duoną, o naktį nusileidžia žemyn ir išdėlioja ją žmonėms, ant žemės, ar Jehovos didžiulės padangės pilnos krosnių?‘ Ji atsakydavo: ‚Ne, sūnau, tu esi per mažas, kad suprastum. Matai, Jehova yra Kūrėjas. Jam nereikia krosnių. Jis tiesiog kalba, ir Jo Žodis pasireiškia, kai Jis kalba. Jis yra didis Jehova, ir Jis tiesiog ištare tai. Ir Angelai išdalina ją ant žemės, žmonėms‘.

³³ „Ir šiandien, kai aš mačiau Jį stovintį ten, ar jūs pastebėjote tą Jo veido išraišką? Jo mintyse nebuvo jokių abejonių. Aš užlipau už uolos ir stebėjau Jį, kaip Jis paėmė tą duoną, sulaužė ją ir perdavė ją. . . Savo tarnautojams, mums, kad išdalytume ją žmonėms. Ir tuomet, kai Jis vėl paėmė, kad sulaužytų, tai buvo vėl pilnas kepalas. Ir Jis padarė tai šimtus kartų, kol visi buvo sotūs, ir ten buvo sunešti pilni krepšiai. Aš žinau, kad tai galėjo padaryti ne kas kitas kaip Jehova, kadangi Jis elgėsi taip, kaip elgėsi Jehova. Vien tik Jehova gali kurti. Ir aš žinau, kad šis Žmogus nėra apsimetėlis. Yra tik vienas Kūrėjas, ir tai yra Jehova. Ir dabar, kai aš mačiau visus tuos dalykus, tai mane įtikino.

³⁴ Aš noriu, kad jūs dabar žinotumėte, jog mano širdis visiškai atsidavusi, ir aš pilnai tikiu, kad Jis nėra tik pranašas. Jis yra pranašas, bet Jis yra daugiau nei pranašas. Jis yra ne kas kita, kaip Jehova Dievas, gyvenantis tarp mūsų, nes Jis sukūrė duoną ir Jis turėjo Jehovos ypatybes. Nenuostabu, kad Jis galėjo pasakyti: „Jeigu Aš nedarau savo Tėvo darbų, tuomet netikėkite Manimi; bet jeigu Aš darau savo Tėvo darbus, ir jūs negalite Manimi tikėti, tikėkite darbais, nes jie liudija apie Mane ir pasako, Kas Aš esu“. Atrodė, kad žmonės lengvai galėjo tai pamatyti“.

³⁵ Ir Jonas buvo įsitikinęs, kad Jis buvo Mesijas, Tas, apie kurį Izaijas pasakė: „Sūnus mums gimė, ir Jo Vardas bus Patarėjas, Ramybės Kunigaikštis, Galingasis Dievas, Amžinasis Tėvas“. Ir Jonas buvo įsitikinęs dėl to, ką jis matė. Jaunuolis pateikė savo liudijimą.

³⁶ Maždaug tuo metu, Simonas Petras tarė: „Na, dabar, minutėlę. Jei jau surengėme liudijimo susirinkimą, aš norėčiau kai ką pasakyti. Jūs žinote, aš buvau labai skeptiškai nusiteikęs, kai Andriejus, mano brolis, kuris dalyvavo pranašo Jono prabudime, kuris liudijo apie Mesijo atėjimą, ir kad jis Jį pristatys. Ir aš buvau šiek tiek skeptiškas apie tai, ką man sakė Andrejus, kadangi aš buvau girdejęs visokių istorijų apie Mesiją ir visa kita“.

³⁷ „Bet visi jūs, broliai, prisimenate mano pagyvenusį tėtį. Jo vardas buvo Jonas. Ir jūs prisimenate jį, kaip jis buvo labai ištikimas tikintysis. Kaip aš prisimenu mamą ir tėtį, ir mus visus, kai mes žvejojome, kad galėtume pragyventi, ir nepagavome jokios žuvies; mums reikėjo duonos, ir kaip atsiklaupėme ant grindų, ir meldėme Dievą: „Dieve, leisk mums šiandien sugauti, kad mes galėtume parduoti žuvį, galėtume atiduoti skolas ir turėtume ką valgyti“. Ir kaip mes išplaukdavome į jūrą, per audrą, ir turėdavo drąsos išstoti prieš tas audras“.

³⁸ „Ir tėtis, aš matau kaip jo žili plaukai nukarę ant nugaros, vieną dieną, kai jis sėdėjo ant burės virvės ir kalbėjosi su manimi, sakydamas: „Simonai, tu esi mano vyriausias sūnus. Žinai, aš

visada tikėjau, Simonai, kad aš pamatysiu Mesiją. Mūsų tauta laukė Jo jau nuo Edeno laikų. Ir mes esame įsitikinę, kad Jis ateis, nesvarbu, kaip ilgai. Tai buvo prieš keturis tūkstančius metų, tu pasakysi. Bet aš tikiu, kad Mesijas ateis. Ir kiekvienas žydas tikėjo, kad savo kartoje jis išvys Mesiją. Aš tikiuosi, kad pamatysiu Jį savo kartoje. Bet, atrodo, dabar aš sensu, nebegaliu išplaukti į jūrą, ir turiu skaudulius ir skausmus, aš tikriausiai nepamatysiu Jo savo laiku. Bet galbūt tu pamatysi, mano sūnau.

³⁹ Ir aš noriu pamokyti tave Rašto. Sūnau, prieš Mesijui pasirodant veiksmo vietoje, vyks įvairūs dalykai, įvairūs netikri dalykai, kadangi šėtonas tai darys, kad sunaikintų tikrojo Mesijo įtaką, kai Jis ateis““. Taip buvo visada; taip yra ir dabar.

⁴⁰ Ir tada mes sužinome, kad jis pasakė: „Aš pamenu, jis apkabino mane, tarė: „Sūnau, yra tik vienas būdas, kaip tu galėsi atpažinti tą Mesiją. Taigi, jau šimtus metų mes neturėjome jokio pranašo. Malachija buvo paskutinis mūsų pranašas. Tai buvo prieš keturis šimtus metų, mes daugiau neturėjome pranašo. Bet prisimink, Mozė Raštuose mums pasakė, kad, kai Mesijas ateis, Jis bus pranašas, kai Jis pasirodys. Mes, žydai, esame išmokyti tikėti pranašu. Ir Mesijo kelionė žemėje - tai ištartas Dievo Žodis, kurį Jis mums pažadėjo. Ir Žodis visada ateina pas pranašą, o pranašas įrodo tą Žodį. Niekada to nepamiršk, sūnau! Galbūt iškilis didingi dalykai, galbūt bus didelis pakilimas ir—ir didingi dalykai. Bet atmink, Mesijas bus pranašas, kadangi mes žinome, kad Dievas niekada nekeičia savo kelio, ir Jis pasakė, kad Mesijas bus pranašas. Taigi atmink, sūnau, pranašai yra tie, kurie turi Viešpaties Žodį. Ir kai Mesijas ateis, Jis bus pranašas““.

⁴¹ Aš tiesiog vis dar jaučiu jo ranką, - tarė Simonas, - kaip jis apkabino mane. Andriejus tuo metu stovėjo ten ir plovė tinklą. Tu prisimeni tai, Andriejau?“

„Taip, Simonai, aš—aš prisimenu tai““.

⁴² „Ir Andriejus bandė man pasakyti, jog tas Jonas bus pranašas. Aš turėjau kitų reikalų, turėjau parduoti žuvį ir visa kita. Taigi tėvas jau daug metų kaip miręs, bet aš visada tai prisimenu; tėvukas pasakė: „Mesijas bus Raštais įrodytas pranašas, ir nepamiršk to, kadangi tai yra ištartas Dievo Žodis. Ir tas Žodis visados ateina pranašams; kas ir įrodydavo tai, ar apreiškėdavo tai, kas buvo pažadėta laikotarpiui““.

⁴³ Ir dabar Simonas: „Vieną dieną, - tarė, jis pasakė, - žinote, Andriejus paprašė manęs nueiti į susirinkimą. Ir aš nuėjau ten, į susirinkimą, kur buvo šis Vaikinas, Jėzus. Ir aš buvau girdėjęs visokių gandų. Prieš Jį buvo iškilęs Jėzus, kuris pažadėjo kažką didingo, išvedė keturis šimtus, ir jie visi žuvo, ir taip toliau. Aš maniau, kad tai tik buvo dar vienas toks, su kažkokiu dideliu prabudimo entuziazmu, ar jie ruošėsi įsteigti kažkokią didelę

denominaciją. Bet vieną dieną aš pagalvojau, kad nueisiu čia, su savo broliu Andrejumi“.

⁴⁴ Ir aš galiu įsivaizduoti, kad maždaug tuo laiku valtis pradėjo siūbuoti. Kažkas pradėjo šaukti, ir jis pasakė: „Sėskitės! Nesiūbuokite valtės. Palaukite minutėlę. Sėdėkite ramiai“.

⁴⁵ Ir jis pasakė: „Žinote, kai aš ten nuėjau ir pirmą kartą atsistojau Jo akivaizdoje, Jis pažvelgė tiesiai man į akis ir pasakė, koks mano vardas. Jis niekada anksčiau nebuvo manęs matęs. Jis ne tik pažinojo mane, bet Jis pažinojo mano seną, dievobaimingą tėvą, kuris mokė mane Raštų. Ir aš žinojau, kad Tai buvo Mesijas. Tuo man viskas buvo išspręsta, tiesiog ten. buvo išspręsta. Dėl manęs, viskas susidėliojo į savo vietas“.

⁴⁶ Tikriausiai, Pilypas pasakė: „Ar galiu aš tarti žodį?“ Taigi, jis tarė: „Broli Natanaeli, tegul tai neužgauna jūsų; kadangi žinote, mes studijavome ritinius daugelį metų, apie tai, koks bus Mesijas. Bet kai aš pamačiau Jį tai darant, aš nuėjau ir pasikviečiau savo draugą, Natanaelį. Ir kai jis atėjo . . .“

Natanaelis tarė: „Leiskite man tai papasakoti. Leiskite man tai papasakoti“.

⁴⁷ O, jūs žinote, yra kažkas tokio, kai Jėzus yra dėl jūsų kažką padaręs, jūs—jūs tiesiog negalite nustygti vietoje, jūs pats norite tai papasakoti. Argi ne taip? Jei tai kažkas tikro, jūs tiesiog turite tai pasakyti. Kai Jis pripildė mane Šventąja Dvasia, aš noriu apie tai papasakoti. Aš noriu, kad kas nors apie tai sužinotų. Ne kas nors kitas tai papasakotų; aš pats noriu tai pasakyti.

⁴⁸ Ir aš tiesiog įsivaizduoju, Natanaelis labai užsidegė ir tarė: „Jūs žinote, aš norėčiau papasakoti tai. Buvau šiek tiek skeptiškas tau, Pilypai, kai tu man tai papasakojai. Aš tavęs paklausiau: ‚Argi gali kas nors gero būti iš Nazareto?‘ Ir tu pateikei man patį geriausią atsakymą, kokį kada nors girdėjo žmogus: ‚Ateik ir pažiūrėk‘“. Tai puikiai veikia ir šiandien. Teisingai. Nesėdėkite namuose ir nekritikuokite. Ateikite, ir patys įsitikinkite, suprantate. „Pasakė: ‚Argi gali kas nors gero būti iš Nazareto?‘ Atsakė: ‚Ateik, ir pats pamatysi‘. Ir tu žinai, ką esi man sakęs“.

⁴⁹ „Ir kai įžengiau į Jo Artumą, ir Jis pasakė man, kad aš buvau ‚hebrajas, izraelitas, ir buvau doras žmogus‘, aš tai žinojau.

⁵⁰ „Bet aš klausiau savęs: ‚Kaip tai gali būti?‘ Jis atrodė kaip paprastas žmogus. Aš tikėjausi, kad Mesijas ateis auksiniais koridoriais iš Dangaus, tiesiai čia, kaip denominacijos vadovas, į Jeruzalę, išeis ir pasakys: ‚Kajafai, Aš atvykau‘. Bet jie išsiaiškino, kad Jis buvo kilęs iš Nazareto, iš neturtingos šeimos; ir iš tikrųjų Jis turėjo blogos reputacijos vardą, kaip ‚nesantuokinis vaikas‘. Štai Jis stovėjo, apsirengęs paprastais drabužiais, ne kaip kunigas ar kas nors kitas; tiesiog paprastas žmogus. Ir aš pagalvojau, kai aš ten nuėjau: ‚Kaip gali tai būti Mesijas? Apsirengęs senu drabužiu, kurį Jis dėvėjo nuo

jaunystės, ir štai čia su tuo pačiu drabužiu; ir Jo plaukai nusidriekę ant nugaros. Ir kaip eilinis žmogus iš gatvės’.

⁵¹ „Ir Jis pažvelgė į mane, ir tarė: ‚Prieš tai, kai Pilypas tave pašaukė, kai tu buvai po medžiu, Aš mačiau tave’. Dėl manęs tai buvo išspręsta. Aš žinojau, pagal Žodį, kad tai buvo Mesijas. Tai buvo Jis“.

⁵² Ir valtis turbūt siūbavosi, ir liudijimų susirinkimas tęsėsi. O, kokį nuostabų laiką jie ten turėjo, jūroje, tiesiog puikiai leido laiką.

⁵³ Andriejus tarė: „Aš norėčiau pasakyti kai ką, kas man kurį laiką kėlė sumaištį. Jūs pamenate, kai mes—mes keliavome į Jerichą? Jis pasakė: ‚Mes turime vykti, man reikia praeiti pro Samariją’. Taigi, Jis nuėjo į Samariją ir ten, prie Sicharo miesto, kai Jis pasiuntė mus visus į miestą, nupirkti maisto produktų“.

⁵⁴ „O, taip, aš gerai tai prisimenu!“ Visi jie: „Taip, taip!“ Valtis tiesiog siūbavosi, visi turėjo nuostabius liudijimus po to, kai baigėsi prabudimas. Taigi jie turėjo šį liudijimų susirinkimą.

⁵⁵ Ir jis pasakė: „Taip, ir pamenate, mes tyliai prislinkome, ir mūsų nuostabai, mes pamatėme, kaip mūsų Mokytojas kalbasi su paženklinta prostitute. ‚M-hm, - mes pagalvojome, - tai negerai. Pažvelkite į Jį ten, kalbasi su šia jauna moterimi. Ir pasiuntė mus tolyn, ir štai Jis čia, sėdi su šia blogą vardą turinčia moterimi’. Prisimenate, mes stovėjome tiesiog už krūmų, ir mes klausėmės jų pokalbio.

⁵⁶ „Ir mes girdėjome, kaip Jis pasakė jai: ‚Moterie, eik pakviesk savo vyrą ir ateik čia‘.

⁵⁷ „Ir mes tarėme: ‚Na, galbūt mes suklydome, galbūt moteris tiesiog buvo neseniai teisėtai ištekėjusi‘.

⁵⁸ „Ir ji pažvelgė Jam į veidą ir tarė: ‚Pone, aš neturiu jokio vyro‘.

⁵⁹ „Jūs pamenate, kaip sutriko mūsų širdys? ‚Mūsų didis Mesijas, kuriuo mes pasitikėjome, čia buvo pagautas meluojant, susikirto klausdamas, nes Jis pasakė: ‚eik, atvesk savo vyrą‘, o ji atsakydama paliudijo, kad neturi vyro. Taigi, tai atsigrėžė prieš Jį’. Pamenate, kaip mes visi nustebę žiūrėjome, ir mums užgniauzė kvapą?“

„Taip, aš prisimenu tai“.

⁶⁰ „Ir tada, jūs pamenate sekančius žodžius? Jis pasakė: ‚Tu pasakei tiesą, nes tu turėjai penkis, ir tas, su kuriuo dabar gyveni, nėra tavo vyras’. O, jūs pamenate liudijimo susirinkimą už krūmo? Tai bent!“ Suprantate, jūs negalite įvartyti Jo į kampa. Jis yra Dievas. „O, - Simonas tarė, - tai tik . . .“ Andriejus tarė: „Dėl manęs tai buvo išspręsta“.

⁶¹ Bartolomiejus tarė: „Palaukite, aš norėčiau pateikti liudijimą. Ar galiu, broliai?“

⁶² „O, na, aš manau, kad tu gali, mes turime užtektinai laiko. Jis dar neatėjo, taigi mes tiesiog dar šiek tiek pairklaukime. Pirmyn, Bartolomiejau, tu paliudyk“.

⁶³ „Na, man vienas iš nuostabiausių dalykų, jūs pamenate mūsų seserį Jeriche, vardu Rebeka?“

- Taip.

- Ir jos vyras ten turėjo restoraną.

- Aha-a.

⁶⁴ - Ir—ir jis buvo verslininkas, ir jo vardas buvo Zachiejus.

- Taip, taip, aš gerai jį prisimenu.

⁶⁵ „Jūs pamenate, ji buvo—ji buvo viena iš mūsų seserų. Ji buvo įtikėjusi į Viešpatį, ir ji taip bijojo, kad Zachiejus visa tai praleis, nepriėmęs Jėzaus. Ir, o, Zachiejus buvo labai geras ten esančio kunigo draugas. Ir taigi, ji meldėsi, kad kas nors įvyktų, kad atsivertų jo akys, ir jis atpažintų, jog tai Mokytojas, tai įrodytas Dievo Žodis, tapęs kūnu tarp mūsų. Ir mes bandėme jai pasakyti. . . papasakoti apie tai, kaip tas Jėzus iš Nazareto sužinodavo širdies paslaptis, parodydami, kad Jis buvo Žodis, kadangi Žodis išvelgia širdies mintis.

⁶⁶ „Nesąmonė, - jis pasakė, - aš tikiu kunigu. Ką kunigas sako, man to užtenka. Kadangi jis priklausė visiems tiems miesto visuomenės sluoksniams, Kivanis ir visa kita, žinote, taigi jis. . . jam buvo gana sunku nusileisti iki to. Taigi Rebeka paprašė mūsų visų melstis—melstis. Ir kiekvieną kartą, kai tik prėidavome prie temos, kad Jis buvo pranašas, jis sakydavo: ‚Nesąmonė! Kunigas sako: ‚Jis yra Belzebubas. Jis yra šėtonas. Jis daro tai su šėtono jėga. Ir Jis tiesiog yra protinis telepatas. Štai ir viskas. Nieko tame nėra.‘ Taigi nėra tokio dalyko šiomis dienomis; mes jau šimtus metų neturėjome pranašų. Ir kaip šis Vaikinas, net neturėdamas draugijos kortelės, kaip Jis iš viso gali būti pranašu? O, jokių būdu Jis negali juo būti!“

⁶⁷ „Bet, žinote, Rebeka vis laikėsi to, jo žmona, ir meldėsi. Ir vieną rytą, kai Jėzus atvyko į miestą, na, tada mes sužinojome, kad, Rebeka mums pasakė, kad Zachiejus išėjo į gatvę, norėdamas Jį pamatyti. Taigi jis netikėjo, kad Jis pranašas, todėl jis pasakė: ‚Aš tik gerai į Jį pažiūrėsiu,‘ kaip jis mums anądien liudijo restorane, kai mes valgėme. Taigi jis užsiropštė į klevą, ir tarė: ‚Žinote ką, aš tiesiog pasislėpsiu čia, kad Jis negalėtų manęs pamatyti. Aš šiaip ar taip nedidelis vyrukas, žemo ūgio. Ir aš negaliu Jo pamatyti ten, apačioje, minioje, todėl aš tiesiog įlipsiu čia, į medį.‘ Ir jis užlipo ten, kur susikerta dvi—dvi šakos, ir ten jis atsisėdo, prie šių šakų“.

⁶⁸ Tai tiesiog gera vieta atsisėsti ir gerai tai išstudijuoti. Štai kur susitinka du keliai - jūsų ir Dievo; jūsų idėjos. Tai geras dalykas, apmąstymui.

⁶⁹ „Taigi jis tarė: ‚Žinote ką, Jis galbūt ir pranašas. Jis galėtų juo būti. Gali būti, kad aš klystu. Taigi, štai ką aš jums pasakysiu, aš gerai apžiūrėsiu Jį; ir Jis manęs nepažins. Taigi aš tiesiog patrauksiu visus lapus štai taip, aplink save, ir aš pasislėpsiu taip, kad Jis manęs visai nepastebės. Ir aš stebėsiu Jį, kai Jis praeis pro šalį. Ir jeigu Jis nebus panašus į tam tikros rūšies asmenį, aš Jam tiesiai viską išrėsiu, sėdėdamas čia, šiame medyje‘. Taigi jis stebėjo, pasislėpęs tarp lapų, kad galėtų juos pakelti ir pamatyti Jį, kai Jis ateis prie kampo.

⁷⁰ „Ir kai Jis išėjo iš už kampo, eidamas gatve, žinote, žvalgydamasis į vieną pusę ir į kitą, ir mokiniai sakė: ‚Pasitraukite į šalį. Atsiprašau‘. Ir žmonės su sergančiais vaikais ir kita. ‚Atsiprašau, Mokytojas baisiai pavargęs; vakar vakare buvo ilgas susirinkimas‘. Ir, mandagiai: ‚Ar galėtumėte atsitraukti į šalį ir praleisti Jį, kol Jis keliauja į miestą, ir galėtumėte šiek tiek pasitraukti į šalį?‘ Ir Zachiejus, sėdėjo štai čia, medyje, ir žiūrėjo į Jį.

⁷¹ „Jėzus priėjo tiesiai prie medžio, sustojo, pažvelgė aukštyn ir tarė: ‚Zachiejau, nulipk nuo ten. Aš šiandien einu pas tave į namus vakarieniauti‘. Tai man viską išsprendė. Jis žinojo, kad jis buvo ten viršuje ir žinojo jo vardą, kas jis toks. Tai viską išsprendė. Man tai yra Mesijas. Taip, pone. Nes mes žinome, kad Mesijas turėjo tai daryti. Žinoma. Taigi, tą dieną, Jis turėjo eiti kartu su juo į namus, pasakė, kad vakarienei. Koks tai buvo puikus laikas! Mes prisimename tai“.

⁷² Žinote, tai tikriausiai buvo maždaug tuo laiku, kai vyko liudijimų susirinkimas. Žinote, tie mokiniai ten jūroje, liudijo, tai turėjo būti kažkur nakties tamsumoje ten, šiaurės kraštuose, tas šėtonas tikriausiai pakilo ant kalvos ir pažvelgė žemyn. Jis pažvelgė į tą liudijimų susirinkimą ir sužinojo, kad jie buvo išėję be Jo. Tai buvo jo šansas.

⁷³ Suprantate, aš manau, kad beveik vėl ta pati scena sugrįžo, pasikartoja. Jie buvo apimti prabudimo entuziazmo, jie iškeliavo be Jo. Ir aš manau, kad daug kas nutiko ir mums šiandien, šia sumaišties valanda, ir po šio didžio prabudimo, kurio liudytojais mes buvome. Jis praskriejo per visą pasaulį. Kiekvienoje tautoje liepsnojo prabudimo ugnys; didžiuliai išgydymo tarnavimai; žmonės gaudavo Šventąją Dvasią, dešimtys tūkstančių kartų tūkstančiai. Ir per visą šį entuziazmą, kaip tie mokiniai, liudijantys apie tai, ką Jis padarė, „ir, o, mes matėme Jį darant *tą*, ir mes matėme Jį darant *anač*“, aš manau, kad mes kaip ir jie, iškeliavome be Jo.

⁷⁴ Mes iškeliavome su didelėmis galimybėmis, kurias—kurias suteikė prabudimas. Mes iškeliavome su galimybėmis turėti daug pinigų, bažnyčių, statydamas didžiulius pastatus, didžiules milijonus dolerių kainuojančias vietas, puikias mokyklas, švietimo sistemas, kad augtų mūsų denominacija. Ir tada, turime

savo komunizmo programos, antikomunizmo, tai viskas, apie ką mes šiandien galime kalbėti. Ir pirmas dalykas, jūs žinote, šėtonas pamatė mus, mūsų antikomunizmo programose, mūsų didelių denominacijų programose ir mūsų „milijonu daugiau“, ir taip toliau, kaip jie tai turi.

⁷⁵ Ir mes iškeliavome be savo senų laikų maldos susirinkimų, ir be Šventosios Dvasios krikšto sugražinimo, kol ugnis pradėjo blėsti. Jūs galite šaukti, ir bandyti atvesti žmones prie altoriaus, ir jie tiesiog ateina beveik kaip mirę, baimindamiesi ateiti. Ir tuomet prašote tarnautojų, kad jie ateitų ir melstųsi su jais: „O, kodėl jis manęs paprašė?“ Ir jie nueina ten, ir jūs vos galite juos išjudinti. Ir jie pastovės ten tik kelias minutes, pažvelgs į jus, sugrįš atgal ir atsisis į savo vietas. Man atrodo, kad ugnis užgeso! kažkas nutiko. Paklauskite! Tai, ko mums reikia - prabudimo, kad nusidėjėliai žvelgtų į Kristų, atgailautų, bėgtų prie altoriaus iškeltomis rankomis, šaukdami pasigailėjimo, ir visa bažnyčia liepsnotų ugnimi, pripildyta Dievo šlovės.

⁷⁶ Mūsų entuziazmas dėl galimybių padidinti mūsų organizacijos, mes pastatėme didesnes mokyklas, kad mokyti mūsų tarnautojus, ir pasiūsti juos dar toliau nuo Dievo, nei kad jie buvo iš pradžių. Dievo nepažinsite pagal išsilavinimą. Jo nepažinsite per teologiją. Dievą pažinsite tikėjimu. Jūs negalite paaikškinti Dievo. Jis yra virš bet kokio paaikškinimo.

⁷⁷ Pažvelkite, ką tai padarė, mes sekmininkai, kurie anksčiau buvome sekmininkais. Mūsų moterys nusikirpo plaukus, naudoja makiažą. Mūsų vyrai leidžia visa tai. Mūsų tarnautojai tai leidžia. Jie bijo ką nors apie tai pasakyti. Bažnyčia juos išvargs, jeigu jie tai padarys. O, argi mums nereikėtų išvalyti namų, nuo sakyklos iki pat rūšio. Tai gėda. Tai negarbė.

⁷⁸ Neseniai vienas vyras atėjo pas mane, ir tarė: „Broli Branhamai, žmonės jus myli“. Bet pasakė: „Jūs visada juos barate, barate tas moteris dėl jų trumpų plaukų ir panašių dalykų“.

Aš atsakiau: „Biblijoje parašyta, kad jai nešioti tokius plaukus - negarbė“.

⁷⁹ Ji daro gėdą savo vyrui, kai ji tai daro. Ir tai yra absoliutus ženklas to, kad jūs pasitraukėte nuo Dievo. Prisiminkite, Samsono atvejį, ilgi plaukai buvo nazarėno ženklas, kad jis pasitraukė nuo pasaulio prie Dievo Žodžio. Ir kai jūs kerpate savo plaukus, moterys, jūs paneigiate savo nazarėno ženklą. Jūs nuejote į Holivudą, užuot sugrįžusios prie Biblijos. Biblijoje pasakyta: „Tegul jie būna nekirpti“. Suprantate, tai gėda, ir tarnautojai nieko dėl to nesako.

⁸⁰ Šis vyras man tarė: „Kodėl jūs nepaliekate tų moterų ramybėje?“ Pasakė: „Jos laiko jus pranašu“.

Aš pasakiau: „Aš niekada nesakiau, kad aš esu pranašas“.

⁸¹ Tarė: „Jos laiko jus tokiu. Pamokykite jas, kaip gauti dvasinių dovanų ir ką nors daryti. Jūs turėtumėte mokytį jas didesnių dalykų, didžių dalykų“.

⁸² Aš atsakiau: „Kaip aš galiu mokytį jas algebras, kai jos nenori išmokti net savo ABC, kaip padoriai gyventi? Kaip jūs ruošiatės tai padaryti? Taip, nusileiskite prie pirmojo dalyko“.

⁸³ Metai po metų, keliauju po šalį, ir visą laiką darosi vis blogiau. Kažkas kažkur negerai, tai ne pagal Žodį. Nenuostabu, kad mes negalime turėti degančios prabudimo ugnies. Mums reikia namų išvalymo laiko. Dievas niekada to nedarys, kol mes vėl nesugrįšime. Mums reikia namų išvalymo laiko.

⁸⁴ Ir jūs, vyruti, jūs leidžiate savo žmonai daryti tokius dalykus, dėvėti šortus! Tai ne metodistai, ne baptistai. Tai sekmininkai, tai tiesa, „turintys dievotumo pavidalą, Laodikėjos bažnyčios laikotarpis, drungnas“, tik vadinasi sekmininkais štai ir viskas. Sekminės - tai ne pavadinimas, tai Šventosios Dvasios krikšto išgyvenimas, kuris išvalo žmones. Nenuostabu, kad mes negalime turėti didelių išgydymo tarnavimų ir kitų dalykų, kažkur kažkas yra ne taip. Tai šėtonas, pamatė mus, bandančius . . .

⁸⁵ „Na, jeigu mes ką nors apie tai pasakysime, jie pakeis savo narystę“.

⁸⁶ Atminkite, jūs nelepinatė krikščionių. Krikščionys atlaiko griežtumą. Jie yra Dievo vyrai ir moterys, kurie stovi už Dievą, nepaisydami to, kas ką gali pasakyti. Jums nereikia jų maldauti ir įtikinėti, suteikti jiems malonų kvapą ir myluoti kaip kūdikius. Tai karštakošiai, hibridiniai augalai, iš jų nieko gero, jie niekada nieko neduos.

⁸⁷ Primena man, kaip . . . Netrukus bus paukščių perėjimo metas. Aš šiandien atkreipiau dėmesį į paukštėlius, štai ten, žvirbliukai krauna šiaudus į savo lizdus. Neilgai truks ir jie tupės savo lizduose, perėdami savo kiaušinėlius, kad jie išsiritų. Žinote, mažas paukštėlis gali turėti lizdą su kiaušiniiais, ir ji gali tupėti ant to lizdo su kiaušiniiais, ir ji apvartys juos kas kelias minutes; paims su savo maža kojyte ir apvers juos, ir atsitūps. Taigi, jei ji leis tiems kiaušiniams atšalti, kai jie jau kartą sušilo, jie neišsiris. Ir ji tiesiog nuskrenda, prisirenka šiek tiek maisto, ir tuoj pat vėl grįžta ant jų.

⁸⁸ Ir jūs žinote, ta sena paukštė mama, ji gali sėdėti ant tų kiaušinių ir kas dvi minutes juos apversti, ir ne . . . net aukotis ir pasninkauti, kol ji taip nusilps, kad negalės nuskristi nuo lizdo. Bet tuomet, jeigu ta paukštė mama neturėjo kontakto su paukščių patinu - kiaušiniai neišsiris. Nesvarbu kas, kiek jūs jiems skirsite dėmesio, jie neišsiris. Jie gulės tiesiog ten lizde ir supus.

⁸⁹ Ir jeigu kada buvo laikas, kai sekmininkai turėtų susitikti su Partneriu - Jėzumi Kristumi; kadangi mes gauname ne ką kitą,

kaip tik lizdą, pilną supuvusių kiaušinių, atmetančių Tikėjimą, įeinančių į Ekumeninį Tarybą, ir vadinančių tai didžiu dalyku – sėdėti šalia popiežiaus ir sakyti, kad „tai yra dvasinga“. Kas gi galų gale nutiko su jumis, sekmininkai? Argi jūs nežinote, kad Biblijoje kalbama apie tuos dalykus, kad tai įvyks? Ir mes šaukiame, kadangi ateina metodistai ir baptistai, ir visi kiti panašūs dalykai. Argi jūs nesuvokiate, kai mieganti mergelė atėjo pirkti Aliejaus, buvo būtent ta valanda, kai atėjo Jaunikis? Ir jos negavo Aliejaus! Jūs žinote, Paėmimas įvyks taip slapta, ir išėjimas, vieną iš tų dienų, kad jūs net nepastebėsite, jog tai įvyko. Tai bus įvykę, ir jūs stebėsitės, kas gi nutiko.

⁹⁰ Kaip ir Jono atėjimas į žemę. Ir jie sakė Jam: „Na, Biblijoje pasakyta, kad pirma turi ateiti Elisas“. Jis atsakė: „Jis jau atėjo, ir jūs to nežinojote“.

⁹¹ Taigi, taip ir bus, vieną dieną jie pasakys: „Aš maniau, kad tai turėjo įvykti prieš Sielvarto laikotarpį. Aš maniau, kad turi įvykti Paėmimas“. Ir nuskambės atsakymas: „Jis jau įvyko, ir jūs to nežinojote“. A-ha. Galbūt jau vėliau, nei jūs galvojate. O, pabusk, bažnyčia! Geriau aš baigsiu tai; aš atvykau čia ne dėl kažkokio tai mokymo, aš tik pamaniau, kad tiesiog pereisiu tai šiek tiek, kad jūs turėtumėte tam tikrą požiūrį.

⁹² Atminkite, broli, šėtonas matė šias didingas programas, viena bažnyčia stengiasi būti pranašesne už kitą, viena denominacija stengiasi būti pranašesne už kitą, atsikratydami viso neraštingumo ir duodami jiems psichologijos testą, turi psichologą, kuris patikrina žmogų prieš jam išvykstant į misionierišką veiklą. Sekmininkai! Ne, tai–tai–tai ne presbiterionai – tai sekmininkai. Vienoje tam tikroje sekmininkų grupėje, didelėje grupėje, psichologinis patikrinimas yra būtinas, prieš tai, kai misionierius gali užsiimti savo veikla.

⁹³ Kas jeigu jie būtų turėję tokį patikrinimą? Jie turėjo testą. Pradžioje tai buvo sekminių testas, kai jie laukė aukštutiniame kambaryje, kol nužengs Ugnis iš aukštybių ir Dievo Jėga. Tai buvo testas.

⁹⁴ Ne koks nors pasaulietiškas, pusiau girtas psichologas, stovintis ten ir bandantis samprotauti, kad jei jūs esate šiek tiek susijaudinęs, ar kažkas tokio, sako: „Su jumis viskas baigta“. Kai, tai absoliučiai įrodo, jog žmogus, kuris yra labai dvasinis, yra nervuotas, jis turi būti tokios būklės, kad įeitų į Tai. Taigi štai taip, suprantate, ir tiesiog sujaukia visa tai, ką Dievas bandė pasiekti per daugelį metų, ir vėl sugrįžta su savo programomis ir savo didingais. . . .

⁹⁵ Jie tokie džiaugsmingi, kai jie mato susirinkusią daugybę žmonių. Sako: „Jeigu aš galėčiau visus juos atvesti į Asamblėjas! Jeigu aš galėčiau juos visus padaryti Vienybinkais! Jeigu aš galėčiau padaryti visus metodistais!“ Metodistai stengiasi visus padaryti metodistais, baptistai stengiasi visus padaryti

baptistais, sekmininkai - visus sekmininkais! O, jūs nieko dėl to negalite padaryti, Dievas paskyrė juos jau nuo pasaulio sukūrimo. Mes turime pamokslauti Evangeliją. Štai ir viskas. Bet, mūsų didžiulės programos, mes išėjome be tos Ugnies. Mes išėjome su savo gamybos ugnimi, kaip tai buvo.

⁹⁶ Ir mūsų komunizmas, taigi mes taip išsigandę, komunizmas įsiviešpatavo: „Kas gi bus?“ Bet, žinote, didis dalykas tai ne komunizmas. Leiskite man dabar jums pasakyti, aš nebijau komunizmo.

⁹⁷ Bet tai, ko aš bijau, tai dėl jūsų sekmininkų, ši Ekumeninė Taryba įtrauks jus. Štai koks dalykas. Ji suformuos žvėries ženklą, ir jums teks įeiti į tai. Kadangi jūs esate organizacija, jūs turėsite į ją įeiti arba išeiti. Štai koks dalykas, ir kiekvienas geras, sveiko proto, dvasingas žmogus žino tai. Mes dabar randame, kad mums reikia dar vieno liudijimo jūroje. Ir mūsų sekmininkai, tiesiog praryja tai, tą kabliuką, valą ir grimzlę: „Koks tai bus puikus dalykas!“ Kai metodistai, presbiterionai, liuteronai, Kristaus bažnyčia ir sekmininkai, jūs turėsite atsisakyti—atsisakyti savo didžio apaštališkojo mokymo, kad būtumėte ten. Jie turės padaryti tą patį. Jūs kitaip negalėsite pasielgti. Visa tai jungiasi su Roma, būtent tai, kas ir buvo įrodyta. Taip pasakyta Rašte.

⁹⁸ Kas nutiko pamokslininkams, kurie leidžia, kad šie dalykai pasiektų tokią būklę, ir neperspėja žmonių? Dievas pareikalaus iš jų to. Kaip tik šios nelaimės metu, jie buvo bėdoje, jie buvo. Ne komunizmas įsitvirtino; tai Ekumeninė Taryba ketina praryti visą daugybę. Ir atsiminkite, kai jūs sakote: „Ne . . .“ Tai atsitiks, tuomet bus per vėlu. Jūs jau priėmėte žvėries ženklą. Tuomet, jūs priklausysite jam.

⁹⁹ Geriau eikite ten, kur jūs dabar galėtumėte pasitraukti nuo to, taip, pone, būkite užantspauduoti Dievo Karalystėje. Kristaus Kūnas yra mistinis Kristaus Kūnas, į Jį yra pakrikštijama Šventąja Dvasia; ne prijungiant į Jį, ne paimant į Jį, ne prikalbinant į Jį, į Jį neįeinama kalbant kalbomis, į Jį neįeinama šūkaujant. Jūs gimstate į Jį, per Šventąją Dvasią. Teisingai. Būtent.

¹⁰⁰ Taigi, mes pastebime šiuos dalykus, bėda užklumpa netikėtai. O, velnias pažvelgė ir pasakė: „A-ha, jie iškeliavo jausmų protrūkyje, jie tiesiog šokinėja ten aukštyn ir žemyn, šūkauja, linksmi leidžia laiką. Žinote ką, tiesiog dabar atėjo mano laikas juos paskandinti. Dabar aš su jais atsiskaitysiu.“

¹⁰¹ Taigi jis pakilo virš kalvos ir ėmė pūsti savo nuodingą kvapą, fju-u: „Stebuklų dienos praėjo. Šiaip ar taip, aš manau, kad šie žmonės yra tiesiog nervingi. Aš manau, kad prieš išvykstant darbuotis į užsienį, jiems reiktų pasitikrinti psichiką“. Sekmininkai! Uh-uh. Matote jo nuodingą kvapą, žudantį Zodi: „O aš manau, kad tai kažkas kita, aš—aš manau,

tai . . . “ Matote, grįžta tiesiai atgal, kaip tai padarė visos likusios denominacijos, tai būtent tas kelias, kuriuo jie eina. Jie eis, tai nužudys juos. Tą pačią valandą, kai jūs tai organizuojate - tai jus nužudo. Taip visada buvo. Taip visada bus. Tai niekada vėl nebepakils. To niekada dar nebuvo istorijoje. Šiame Laodikėjos Bažnyčios Laikotarpyje, Kristus buvo bažnyčios išorėje, beldėsi, bandydamas įeiti. Ir jie tiesiog negali To pakešti. Jie negali To klausytis. Taigi, mes randame, kad toje valandoje, kurią mes gyvename, prasidėjo bėda.

¹⁰² Ir tuomet mes sužinome, kad stebuklai nebevyksta taip, kaip tai būdavo anksčiau. Ligoniai pareina namo sergantys. Tai ne dėl Dievo. Tai dėl prabudimo trūkumo tarp žmonių. Nėra prabudimo. Jie—jie sėdi ir klausosi; pareina namo ir sako: „Na, aš manau, kad tai buvo visai neblogai. Uh-uh“. Suprantate, nėra to uolumo. Žmonėse nėra to, kas turėtų būti.

¹⁰³ Aš prisimenu, prieš penkiolika metų, čia Arkanzase, kai aš ten, Džonesbore, pravedžiau nedidelį susirinkimą, kur maždaug apie keturiasdešimt tūkstančių žmonių, bandė patekti ten, dalyvauti susirinkime, mieste, kuriame gyvena apie apie penkiolika tūkstančių. Jie gulėjo po sunkvežimiais, vežančiais medvilnę, ir visa kita, laikė dokumentus virš savo sergančių vaikų, kad tik patektų į vidų. Jie sėdėjo savo vietose ir nesitraukė, nei dieną, nei naktį, ir jų mylimieji turėdavo eiti ir nupirkti mėsainį ir butelį limonado; ir pasilikdavo ten, diena iš dienos, diena iš dienos. Jų širdys degė, liepsnojo. Tiesiog, mažiausias dalykėlis, kurį Dievas padarydavo, tai uždegdavo juos. Ir šimtai jų ateidavo.

¹⁰⁴ Šį vakarą Jis vis dar tebėra tas pats Dievas, koks Jis buvo prieš penkiolika metų. Šį vakarą Jis vis dar tebėra tas pats Dievas, koks Jis buvo, kai Jis sukūrė dangų ir žemę.

¹⁰⁵ Bet kas tai? Mes visi tapome entuziastingi ir norėjome sukurti savo organizacijas, norėjome pastatyti *tą* ir pastatyti *ana*, sukurti kažką didingo ir blizgančio, palyginant su Džonsais, su metodistais, baptistais, presbiterionais. Jūs nesate iš jų. Ne, jūs nesate. Jie yra denominacijų žmonės, su tuo viskas gerai, nieko prieš juos. Ten tarp jų yra daug puikių krikščionių, bet jūs neturėtumėte susidėti su tomis netikinčiųjų grupėmis. „Žmonės, kurie atmeta tą Jėgą“, jums nederėtų stoti jų pusėn.

¹⁰⁶ Žinote, kur čia bėda - jūs bandote įsileisti Holivudą į bažnyčią. Turėtumėte stengtis išvaryti Holivudą iš bažnyčios. Suprantate? Jūs stengiatės išpuosti savo pastatą, jūs stengiatės padaryti savo denominaciją tokią didelę, kol ji pritrauks žmonių dėmesį. Mes negalime pereiti į jų pusę. Mes turime patraukti juos savo pusėn. Viskas blizga, atminkite, Holivudas blizga pasaulietišku, tuo tarpu kai Evangelija spindi nuolankumu. Yra nemažas skirtumas tarp švytėjimo ir spindesio. Evangelija spindi nuolankumu, romumu, nusižeminimu ir jėga. Tuo tarpu

Holivudas švyti, ir visi šaukia valio, rėkauja, ir keliauja į tai. Suprantate? Mums to nereikia.

107 Mes norime gyventi štai tokia Šviesa. Jis pasakė: „Jūs esate žemės druska“. „Jeigu druska prarado savo skonį“, – tai jos jėga Evangelijoje. Pas mus bažnyčioje turėtų kažkas tai judėti, kad metodistai, baptistai, presbiterijonai ir visi kiti, trokštų ateiti. Mes turėtume būti tokie sūrūs! Druska sukelia troškulį, sukuria troškulį. Druska turi skonį, jeigu jūs paragaujate. Jos reikia paragauti.

108 Ir mes sužinome, kad mūsų didžiuliai jausmų protrūkiai bando susilyginti su metodistais ir baptistais, su didžiuliais pastatais ir erdviomis vietomis, su puikiais išsilavinusiais žmonėmis, ir didžiulėmis mokyklomis, ir dar didesniais universitetais ir panašiai. Mes iškeliavome, turėdami jausmų protrūkį, ir štai kur atėjo bėda.

109 Ir dvasinis protas žvalgosi aplink ir sako: „Štai, palaukite minutėlę, ar mes visi turėsime įeiti į tą Ekumeninę Tarybą? Ar visa mūsų grupė įeis į ją?“ Žinoma, jūs įeisisite. Būtent taip. Jūs stebėkite ir pamatysite, ar ne taip. Biblijoje pasakyta, kad jūs įeisisite, būtent, ir Kristus bus išorėje. Aną naktį, mėnulis užtemo prieš popiežių (pirmasis kada nors nuvykęs į Romą), parodydamas jums ženklą danguje. Nenuspėjamai, bet tai įvyko. Kaip Viešpats visa tai daro šią dieną, nuostabu!

110 Tuomet šią didžią tamsos valandą, kai jie ten buvo, pakilo vėjai. Visos viltys išgyventi dingo. Taigi, ką jūs dabar darysite, jeigu jūsų denominacija įeis į Ekumeninę Tarybą? Kas tuomet nutiks visiems mūsų didingiems dalykams, kuriuos mes sukūrėme čia, žemėje, kai dings paskutinė viltis?

111 Bet žinote, kai jie jau ketino šaukti, ir visos viltys buvo dingę, jie negalėjo išsigelbėti; ir staiga jie pamatė Jį, ateinantį, einantį vandeniui. Tą tamsią valandą Jis atėjo, įėjo.

112 Žinote ką? Kai Jis paliko juos, jis žinojo, kas įvyks, taigi Jis užkopė ant aukščiausios kalvos, kokia tik buvo toje vietovėje. Kuo aukščiau jūs galite užlipti, tuo toliau jūs matote. Ir Jis užlipo, kad Jis galėtų juos stebėti, žinote.

113 Ir Jis žinojo, jog tai įvyks. Jis numatė, kad ateis ta diena. „Ir kaip buvo Sodomos dienomis, taip bus ir žmogaus Sūnaus atėjime, kai bus apreiškta žmogaus Sūnus“. Tuomet, Sūnus turėjo būti apreiškta. Ši nedora ir svetimaujanti karta ieškos ženklų. Jie turės ženklą. Jie atmes tai, kaip jie tai padarė tuomet, bet tai bus prisikėlimo ženklas. Jis vis dar gyvas, darantis tai, ką Jis darė.

114 Mes sužinome, kad tą didžią valandą, visi tie mokiniai buvo prislėgti, taigi Jis užlipo, kad Jis galėtų stebėti juos. Jis sėdėjo ten ant kalvos, stebėjo juos.

115 Ir taigi, ši kartą Jis nelipo į kalną, bet Jis lipo iš kapo, pakilo tiesiai per orą, už mėnulio, žvaigždžių, kol Jis pakilo taip aukštai, kad Jam teko pažvelgti žemyn, kad pamatyti Dangų. Ir ten Jis sėdi, Aukštybėse. Taigi, Jo akys stebi žvirblį, ir aš žinau, kad Jis stebi mus. Jis stebi.

116 Ir tiesiai čia, šią tamsos valandą, kai visos bažnyčios išitraukė į didžiules programas, ir jos turi *ta* programą ir *ana* programą, visos turi programas, kaip ir visos likusios bažnyčios, denominacijos. Ir kas nutiko? Tamsos valandą, kai tikrieji, dvasios pripildyti žmonės stebisi: „Kas nutiks? Pažvelkite į mano vaikus!“ Vyras sako: „Pažvelkite į mano žmoną! Pažvelkite į *tai!*“

117 Ir jie sekmadienį, ar trečiadienio vakaro maldos susirinkimą, paleidžia anksčiau, kad galėtų eiti žiūrėti „*Mes Mylime Siuzi*“ ar kažką panašaus, per televizorių. „Mylintys pasaulį labiau nei mylintys Dievą“. Elgiasi taip, kaip jie.

118 Aš anądien pasakiau vienai moteriai, ji buvo apsirengusia tokia aptempta suknele. Aš pasakiau: „Sese, ta suknelė yra per daug aptempta. Galbūt man nederėtų jums tai sakyti, bet taip yra. Jūs esate krikščionė, ir jūs galite tapti suklopimo akmeniu“.

119 Ji atsakė: „Na, broli Branhamai, žinote ką?“ Ji tarė: „Jie tik tokias dabar siuva“.

120 Aš pasakiau: „Jie vis dar pardavinėja medžiagas, ir jie turi siuvimo mašinas. Nėra jokio pasiteisinimo“. Taip.

121 Paklauskite, leiskite man jums kai ką pasakyti, mano brangus drauge. Ne užsipuldamas jus. Ne, pone. Aš stengiuosi apsaugoti jus nuo kančių. Tol, kol ta dvasia yra jumyse, jūs tai darysite. Teisingai. Jūs turite gimti, išeidama iš to. Taigi, jūs galite nekreipti dėmesio į šią pastabą, bet leiskite man jums kai ką pasakyti, suprantate: „Kur yra jūsų širdis, ten yra ir jūsų lobis“.

122 Leiskite man jums pasakyti. Jūs galite būti tyra kaip lelija savo vyrui, ir jūs, jauna mergina, galite būti tyra kaip lelija, savo vaikinui, bet vieną dieną Dievas lieps jums atsakyti už svetimavimą. Jūs esate kalta, kai jūs taip apsirengiate. Jėzus pasakė: „Kiekvienas, kuris pažvelgia į moterį, jos geisdamas, jau svetimavo su ja savo širdyje“. Ir kai tas vyras turės atsakyti, tas nusidėjėlis, už tai, kad žiūrėjo į jus, dėl svetimavimo, kas jį privedė prie to? Pagalvokite apie tai. Jūs, sekmininkų moterys, gėda jums! Suprantate? Gėda jums!

123 Aš jus myliu, štai dėl ko aš tai sakau. Meilė - yra pataisanti.

124 Mes esame didžiuliame jausmų prasiveržime, didžiulis suknelių protrūkis. Tai tiesiog kaip, mados, kaip pasaulyje. Jis pasakė: „Nemylėkite pasaulio, nei dalykų, kurie iš pasaulio; jeigu jūs tai darote, tai jumyse net nėra Dievo meilės“, man nesvarbu, kiek jūs kalbate kalbomis, šokinėjate aukštyne ir

žemyn, šokate, kerpate plaukus, dėvite štai tokias sukneles. Jūs, vyrai, leidžiate tai. Jūsų pačių vaisiai parodo jums, kur jūs esate. Būtent taip. Nenuostabu, kad mes esame štai tokiaime chaose, ir komunizmo vėjuose, bažnytiškumo vėjuose, ekumeninės organizacijos vėjuose!

125 Tai—tai prisijungimo laikas, susivienijimo laikas. Profsajungos sujungia darbininkus, sudaro sambrūzdį dėl to. Tautos turi Jungtines Tautas, jos vienijasi. Bažnyčios vienijasi kartu. Ką visa tai rodo? Tai rodo, kad Kristus ir Nuotaka ruošiasi susivienyti. Štai apie ką tai kalba. Visi šių dalykų šešėliai rodo pozityvo atėjimą. Žiūrėkite dabar, kai mes užbaigiame, nes aš labai uždelsiau.

126 Ir taigi, atkreipkite dėmesį, tą didžią valandą, kai nebeliko jokios vilties išgyventi, jie pamatė Kažką einantį, einantį vandeniui, ateinantį. Ir dalykas tame, liūdnoji dalis, klausykite atidžiai, vienintelis dalykas, kuris galėjo jiems padėti - jie išsigando to. Jie pasakė: „Atrodo dvasinė būtybė. Tai galbūt, žinote, dvasia“.

127 Argi tai neįvyko vėl! Jie bijo To. Jie bijo ateities spėjėjų, jie bijo kažkokios tai velnio jėgos; kai Jėzus pasakė, kad šią dieną Tai įvyks. Vienintelis dalykas, kuris gali jiems padėti - yra Jėzus Kristus. Ne kita denominacija, ne visų jų susijungimas kartu; tai padarys dar blogiau nei kada nors buvo. Vienintelis dalykas, kuris gali jums padėti - yra Jėzus Kristus.

128 Ir kai Jis pažadėjo sugrįžti paskutinėmis dienomis, šiuo pavidalu ir tai daryti, pažadėdamas (kaip ir prieš Abrahamui sugražinant pažadėtąjį sūnų, pirmąją sėklą) karališkąją Abrahamo sėklą, Jėzus. . . pasakė, kad matysime tą patį. Prieš pažadėtąjį Sūnų, Dievas apreikš Save kūne ir darys lygiai taip, kaip tai darė Jėzus, kaip Jis sakė, kad Jis darys, tiesiog kaip pasakė, kad bus padaryta paskutinėmis dienomis. Ir čia visi tie pažadai, kuriuos mes galėtume išdėlioti, dešimtimis, tiesiai čia prieš jus, kad tai ir turi įvykti.

129 Ir bažnyčios, kurios turėtų išskėstomis rankomis priimti Tai, „Aš šiek tiek baiminuosi To. Tai nepriklauso mūsų grupei, suprantate“. Ir jie išsigandę To. Vienintelis dalykas, kuris gali atvesti juos pas Kristų - yra Pats Kristus, ir jie bijo, kad Tai kažkas siaubingo. „O aš nežinau. Tai gali būti kažkas dvasinio, suprantate. Ir aš nežinau apie Tai“. Išsigandę vienintelio dalyko, kuris gali jiems padėti.

130 Ir tą tamsią sielvarto valandą, ta išrinktoji bažnyčia, ta grupelė, sėdintys ten, išsigandę, kad Tai gali būti vaiduoklis, jie su tuo nenorėjo turėti nieko bendro. Tuomet pasigirdo tas švelnus Balsas: „Nebijokite. Tai Aš“.

131 Jis yra Žodis, argi Jis nėra? Jis niekada nesikeičia, kad liktų Žodžiu. Taigi, argi jūs negirdite Žodžio, sakančio šį vakarą: „Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Nebijokite; tai Aš“?

Palenkime savo galvas.

¹³² Dangiškasis Tėve, tai karštas vakaras. Valandos yra tamsios, kai tai Ugnis dinga nuo aukuro. Tu renki varpas laukuose. Tu pasakei: „Karalystė panaši į žmogų, kuris, paėmęs tinklą, išplaukė į jūrą, užmetė jį ir ištraukė. Karalystė panaši į tai“. Viešpatie Dieve, vieną dieną, ta paskutinė žuvis, kuri yra vandenyje! Tu pasakei: „Jie ištraukė visokių rūšių“. Tas Evangelijos tinklas pagauna visokių rūšių; jis pagavo vėžlių, vėžių, vorų, gyvačių, žuvų maitėdų. Mes nežinome, ką jis pagauna, bet ten buvo ir žuvų, kurių Tu atėjai paimti. Tu esi Tas - Teisėjas. Bet mes suvokiame, kad labai greit vėžlys, vėžys ir visa kita, vėl sugrįžta į dumblo duobę, atgal į vandenį. Bet vieną dieną ta paskutinė žuvis, kuri yra iš anksto numatyta, kuri yra paskirta ateiti, ta paskutinė Kūno dalis, bus ištraukta iš ežero.

¹³³ Jūs išmetėte tinklą Liuterio dienomis, ir Veslio, Aleksandro Kampbello, Džono Smito, Kalvino, Knoks, Finio, Sankės ir taip toliau; sekmininkų laikotarpyje, F. F. Bosvorto ir Frochmano, šių didžiųjų vyrų, dienomis. Tu išmetėte tinklus, Bili Sunday dienomis, ir per visą laikotarpį.

¹³⁴ Ir dabar Tu vis dar šukuoji jūrą. Ar yra nors vienas iš jų, sėdintis čia ši vakarą, Viešpatie? Jei taip, tegul jie būna kaip ta nedidukė moteris prie šulinio. Net ir būdama prostitute, ji vis tik atpažino, kad Tu esi Mesijas. Ji matė tą ženklą. Tai viską išsprendė. Ji tarė: „Aš suprantu, kad Tu esi pranašas“. Ji net nesuvokė, kad tai galėjo būti Mesijas. Ji pasakė: „Mes laukiame Mesijo“, - kitais žodžiais. „Mes žinome, kai Mesijas ateis, Jis mums pasakys šiuos dalykus“. Ir Tu atsakei: „Aš esu Jis“. Tai viską išsprendė.

¹³⁵ Taigi, ši vakarą, Viešpatie, leisk jiems pamatyti, kad „Tai Aš; nebijokite. Tai Mano pažadas“. Išgydyk ligonius, Viešpatie, išgelbėk prarastuosius, pripildyk nepripildytus.

¹³⁶ Te mes išeisime ši vakarą ir kai mes išsiskirstysime, te sakysime savo širdyse, kaip tie, kurie ėjo iš Emauso: „Argi mūsų širdys nedegė mummyse, kai Jis ši vakarą patarnavo mums šiame pastate, Jo Dieviškame Artume!“ Kaip jie žinojo, kad tai buvai Tu, jie pakvietė Tave, ir jų akys atsivėrė. Tegu kiekvienas iš mūsų, ši vakarą pakviečia Tave į vidų. Jeigu mes To nesuprantame, te mes, bet kuriuo atveju, pakviesime Tave vidun. Tai vienintelis būdas, kuriuo Tu gali apreišksti Save.

¹³⁷ Ir mes pastebime kokių būdų Tu apreiškėi Save, po Tavojo prisikėlimo, Tu padarei kai ką lygiai tokiu pat būdu, kokių Tu darei tai prieš Tavąjį nukryžiuvimą. Taigi, ateik ši vakarą, Viešpatie, Tu sakei, kad Tu buvai „tas pats vakar, šiandien ir per amžius“. Padaryk vėl dėl mūsų, kaip Tu padarei tomis dienomis, kai Tu stovėjai čia kūne, ant žemės. Mes išeisime namo, linksmomis širdimis, kaip ir anie. Jėzaus Vardu mes meldžiame. Amen.

138 Taigi, šiame tarnavime, ši vakarą, aš žinau, kad čia labai karšta, ir mes turime dvidešimt minučių, kad spėtume išeiti laiku. [Tuščia vieta juostoje—Red.] Aš. . .

139 Aš negaliu sustabdyti ar sutrukdyti tam, ką aš darau. Mane Kazkas veda, visada taip buvo, visą mano gyvenimą, ir Jis visada buvo teisus. Jis niekada nesakė man nieko kito, tik tai, kas parašyta Biblijoje. Aš negaliu to sustabdyti. Aš nieko negaliu dėl to padaryti. Jis, bet kuriuo atveju, daro tai. Ir aš esu tikras, jeigu aš būsiu paklusnus, bus kas nors, kam to reikia. Ir aš būsiu ištikimas. Ir tą dieną, aš noriu, kaip pasakė didysis Šventas Paulius: „Ant mano rankų nėra jokio kraujo“. Ah-a. Aš—aš noriu pasakyti jums Tiesą. Ne tai, kad aš. . . Aš myliu jus.

140 Ir jeigu jūs turėtumėte mažą berniuką. . . Taigi, pagalvokite apie tai, poniai, jūs, kurią aš prieš kurį laiką bariaiu, jūs, seserys su nukirptais plaukais ir kita. Jeigu aš. . . Jeigu jūs turėtumėte mažą berniuką, sėdintį gatvėje, ir sakytumėte: „Jaunėli, brangusis, tu geriau ateik, brangusis. Gali būti, aš nežinau, jie tikriausiai gali užvažiuoti ant tavęs“. Jūs nemylite to vaiko. Teisingai. Jūs išeisite ir nudirsite jam kailį arba priversite jį ateiti. Teisingai. Jūs mylite jį.

141 Štai tokia yra Evangelija. Dievas myli jus. „Ir tuos, kuriuos Jis myli, Jis baudžia ir bara kiekvieną vaiką, kuris ateina pas Jį“. Jeigu jūs negalite pakelti pabarimo, jūs išeinatė ir pykstate dėl to, tuomet jūs esate nesantuokinis vaikas, jūs nesate Dievo vaikas. Taigi, tiesiog prisiminkite, tai tiesiog Raštas.

142 Taigi, žodis iš Jo, vienas žodis, reikš daugiau nei aš galėčiau pasakyti tai per milijoną gyvenimų. Tai Jis. Mes žinome Jo pažadą. Mes žinome, ką Jis pažadėjo daryti. Taigi, aš nežinau, ar. . . išdalino. . . mes iš. . .

143 Ar jis dar išdalino korteles? Ar išdalina šiandien korteles? Kokia tai buvo? „J“, gerai. Gerai, kad sutaupytume laiko, pradėkime nuo pirmojo numerio. Taigi, tikriausiai jos visame pastate. „J“, pirmas numeris.

144 Ir dabar mes turime šiek tiek sunkumų. Mes pradėjome nuo, kartą, nuo *šito*, po kurio laiko, kai kuriuos nuo galo ir toliau, aplink, bet mes turime čia su jomis sunkumų. Bet kiekvienas žmogus, kuris ateina, kiekvieną dieną, turi galimybę patekti į eilę. Tai nereiškia, kadangi jūs esate čia. . .

145 Kiek iš jūsų žino, šiame susirinkime, buvo beveik dvigubai daugiau išgydytų auditorijoje, nei kad buvo išgydytų čia? Žinoma, jūs tai žinote. Suprantate, maldos kortelė, tai paprasčiausiai, kad išvesti žmones čia, kad Šventoji Dvasia būtų tarp jų, taigi, kaip jūs esate įpratę tai daryti. Mums net nebūtina dabar to daryti. Mes galime praleisti maldos korteles.

146 Tiesiog kaip mes tai padarėme praeitą vakarą, mes iš viso neturėjome maldos kortelių praeitą vakarą. Šventoji Dvasia išėjo tarp tų, kurie neturėjo maldos kortelių. Ir aš mačiau daugelį

dalykų, apie kuriuos aš nieko nesakiau, kadangi aš nežinojau, ar taip buvo, ar ne. Virš jų buvo vis dar tamsu, ir aš tiesiog palikau tai. Aš nežinojau. Nebūtų nieko gero, jeigu aš būčiau juos pakvietęs. Viskas, ką Jis sako, yra teisinga, taigi klausykite, ką Jis sako.

¹⁴⁷ Taigi, ar jūs sakėte, kad tai buvo „J“? „J“, numeris vienas? „J“, numeris vienas. Kas turi maldos kortelę? Pakelkite savo ranką. Tu tikriausiai suklydai, sūnau; turbūt kažkoks... O, aš atsiprašau. O, ten gale, prie sienos. Ateikite čia, ponias. Jie—jie tiesiog dabar atneša tas korteles, vaikas, brolis Borders arba Bilis, kuris nors vienas, kartais abu, sumaišo tas korteles prieš jus, ir tuomet paduoda jums jūsų kortelę, kokią jūs norite. Mes nežinome, jie tiesiog... Šis galbūt gaus numerį penktą, ir *anas* gaus numerį septintą, *šitas* gaus penkioliką, ir *anas* - devyniasdešimt penktą, ir mes nežinome. Ir tuomet, vėlgi, kai aš ateinu, aš tiesiog, kas guli man ant širdies, aš iš ten ir pakviečiu, nesvarbu, kur tai randasi. Aš tiesiog... Jeigu aš sakau... Kartais aš suskaičiuoju, kiek yra eilutėje, ir padalinu iš esančių šioje eilutėje, ir gaunu atsakymą. Suprantate? Ir tuomet, jeigu aš nepadarau, na, aš tiesiog... kas man pirmiausia ateina man į galvą, tą ir pašaukiu.

¹⁴⁸ Pirmas numeris. „J“, numeris du. Numeris du, numeris trys, numeris keturi, numeris penki, numeris šeši, septyni, aštuoni, devyni, dešimt, tegul jie ateina, matote. Vienas, du, trys, keturi, penki, šeši, septyni, aštuoni, devyni, dešimt. Tai gerai. Štai taip, ateikite tiesiai... Palaukite, vienas nuėjo į kitą pusę. Aš buvau... Vienas, du, trys, keturi, penki, šeši, septyni, aštuoni, devyni. Teisingai. Taigi čia, štai čia, dešimt. Gerai.

¹⁴⁹ Vienuolika, dvylika, trylika, keturiolika, penkiolika. Tai dar penki. Vienas, du, trys, keturi, penki. Gerai, tai gerai.

¹⁵⁰ Šešiolika, septyniolika, aštuoniolika, devyniolika, dvidešimt. Vienas, du, trys, keturi. Aš matau tik keturis. Dvidešimt, ar dvidešimtas atsiliėpė? Gerai. Taigi, mes nenorime, kad daug stovėtų vienu metu. Taigi, jei baigsime su šiais ir bus pakankamai laiko, mes imsime dar kelių. Mes nekviečiame... Galbūt mes... .

¹⁵¹ Pabandykime dar keletą. Pabandykime, dar penkis. Nuo dvidešimt vieno iki dvidešimt penkių, su „J“, tegul jie atsistoja, jei norite. Nuo dvidešimt vieno iki dvidešimt penkių. Vienas, du, trys, ten pačiame gale, keturi. Vienas, du, trys, keturi, tai penki. Gerai, dabar sustokime. Taigi eilėje yra dvidešimt penki, ir jie—jie išsirikiuoja štai čia.

¹⁵² Taigi, aš paprašysiu jūsų vienos paslaugos. Ar suteiktumėte man jūsų visą... Ateinančias penkiolika, šešiolika minučių, ar skirtumėte Dievui visą savo dėmesį. Ar jūs padarysite tai? Ir, ar padarysite tai, ar atversite savo širdį? Taigi, atminkite, ką aš pasakiau. Neleiskite, kad praslystų pro jūsų pirštus, kaip

vanduo nuo žąsies, kaip sakoma sename posakyje. Nedarykite to. Apgalvokite Tai.

¹⁵³ Jeigu aš pasakysiu jums ką nors, ko nėra Rašte, ir šios valandos pažade, jūs privalote susitikti su čia esančiu vadovu, ateiti ir pasakyti man apie tai. Teisingai. Aš—aš mokau tik to, kas yra Žodyje. Ir jeigu aš stovėsiu tiesiai su šiuo Žodžiu, ir jeigu aš išsakysiu Jį tokiu būdu, ir Dievas. . . Tai yra Biblijoje. Jeigu Viešpaties Angelas pasakytų man ką nors, ko nėra Biblijoje, tai nebūtų Viešpaties Angelas. Teisingai. Jis nė karto nėra man pasakęs nieko kito, išskyrus tai, kas buvo šiame Žodyje, ir jūs mano liudytojai. Jis nė karto nėra pasakęs nieko, iš šimtų tūkstančių ir tūkstančių atvejų, ir pasaulio kalbomis, Jis nė karto nepasakė nieko neteisingo, ar ko nors, kas neišsipildė.

¹⁵⁴ Klausykite. Paklauskite vadovo ir čia esančių. Tai, ką jūs visi čia matote - tai mėgėjiška to pusė. Ar tai tiesa, broliai? [BroLIAI sako: „Teisingai“—Red.] Na, ten, ir asmeniniame gyvenime, kur Jis sako: „Nueik į tą vietą ir pamatysi *tai*. Ir *tai* įvyks. Ir pasakyk *tai* štai čia, štai *ten*“. Tai tiesiog pastoviai, visą laiką, suprantate, metai iš metų. Žmonės auditorijoje mato tik mažus dalykus. Bet dabar, jeigu jūs būsite pagarbūs.

¹⁵⁵ Taigi, ar visi, stovintys šioje maldos eilėje, man yra nepažįstami? Pakelkite savo rankas, jeigu taip. Gerai. Kiek iš jūsų čia žino, kad aš nieko apie jus nežinau? Pakelkite savo ranką. Dabar, kol. . . Ačiū. Man nesvarbu, kur jūs esate, jeigu jūs esate balkone, atsirėmę į sieną, apačioje štai *čia*, kur jūs bebūtumėte. Aš ketinu. . .

¹⁵⁶ Taigi, tai jūsų labui. Tai jūsų naudai. Suprantate, tai yra jūsų naudai.

¹⁵⁷ Aš pamaniau, kad tai buvo mano mažasis anūkas, tuomet kalbėjosi su manim, bet tai ne jis. Šį vakarą kažkur čia, aš turiu anūkėlį, jis maždaug tokio dydžio, ir aš galvojau, kad tai buvo mažasis Paulius. Jis visada sakydavo, kad jis ateis, atsistos ant pakynos, pamokslaus man, bet jam dar nėra net dvejų metų. Aš manau, kad tas berniukas ieško savo mamytės.

¹⁵⁸ Taigi atminkite, kad aš stengiuosi jums padėti. Aš. . . Dievas tai žino. Aš stengiuosi jums padėti, suprantate. Taigi pažvelkite, aš noriu, kad jūs gautumėte naudos, jeigu Jis ateis tarp mūsų.

¹⁵⁹ Taigi, pagalvokite apie tai, Jėzaus Kristaus Asmuo veikiantis kūne, kaip Jis pažadėjo, kad Jis padarys pabaigoje. Kiek iš jūsų žinote, kad Jis tai pažadėjo? Tiesiog kaip tai buvo Sodomoje, kai Angelas, atsukęs Savo nugarą, ir. . . Tai buvo Dievas. Ar jūs tikite, kad tai buvo Dievas? Kiek iš jūsų tiki, kad tai buvo Dievas? [„Amen“.] Žinoma, tai buvo. Biblijoje pasakyta, kad taip buvo. Ir Jis, Jėzus, nurodė į tai. Taigi, atkreipkite dėmesį.

¹⁶⁰ Taigi jūs, kurie neturite maldos kortelės, aš noriu, kad jūs kai ką padarytumėte dėl manęs, kur jūs bebūtumėte. Taigi atsiminkite, šie dalykai, stebėkite, kai Jis pasakys jums, kad

esate išgydyti, ar ką Jis bepasakytų jums padaryti. Stebėkite, ką Jis sako. Jeigu Jis tik pasakys jums, tai tam, kad pakeltų jūsų tikėjimą. Ir tuomet, kai jūsų tikėjimas pasieks tam tikrą lygį, jūs tiesiog paimkite tai, ir priimkite Dievą. Tai ne aš, kadangi Dangišskasis Tėvas žino.

¹⁶¹ Aš žvelgiu čia į šią eilę, ir aš nematau nė vieno asmens, kurį pažinočiau. Aš nematau, bet maždaug du ar trys visoje auditorijoje, kuriuos aš pažįstu. Ir tiesiog dabar, kiek aš galiu matyti, aš nepažįstu nė vieno. Žinau, kad Edmundas Vay buvo čia prieš kelias minutes. Man atrodė, kad aš jį mačiau, ir aš—aš nepastebėjau. . .

¹⁶² Jeigu aš neklystu, aš matau žmogų, kurį pažįstu, tai vyras su savo žmona ir maža mergaite, vardu Fritzinger, iš Ohajo. Ar tai, ar jūs bro- . . . *tai* brolis Fritzinger? Jūs sėdite tarsi tokioje nedidelėje kilpoje, kur . . . Tai brolis ir sesuo Fritzinger, iš Ohajo, mano draugai.

¹⁶³ Ir apart to, ten gale sėdi, tai . . . Aš matau, ten šone, sėdi pagyvenęs vyras, jau netoli devyniasdešimt dvejų, vardu Viljamas Dauchas. Jis ir jo žmona. Ji yra seselė. Viljamas Dauchas, Ohajuje, mano labai artimas draugas. Ne taip seniai jam sukako devyniasdešimt vieneri, turėjo širdies nepakankamumą, ištiko širdies priepuolis, ir jo žmona paskambino man, kad tuoj pat atvažiuočiau, jis tiesiog buvo bemirštantis. Ir . . .

¹⁶⁴ Jis buvo man labai artimas draugas. Važiuodamas pas jį, aš buvau sunerimęs. Ir aš sustojau, ir vienas iš mano ratų išėjo iš rikiuotės, tiesiog pjaustė mano padangą į gabalus, ir aš užėjau į Teksaso degalinę, nusipirkau degalų, ir jie išėjo, apžiūrėjo jį. Aš pažvelgiau aukštyn, ir pamačiau brolių Dauchą, einantį pro mano bažnyčią ir spaudžiantį man ranką. Aš tariau: „Šlovė Viešpačiui“. Ir aš pažvelgiau atgal į tą pusę, ir štai jis eina gatve, paspaudė man ranką. Aš nuvažiavau pas jį.

¹⁶⁵ Aš sutikau jo gydytoją, jauną žydą ar vidutinio amžiaus vyrą, žydą. Ir aš paklausiau: „Kas su juo, gydytojau?“

¹⁶⁶ Atsakė: „Jis net neturi galimybių laimėti kovą“. Tarė: „Jis prijungtas prie deguonies aparato“. Pasakė: „Jis tiesiog ten ir mirs“. Jis tarė: „Atminkite, jam devyniasdešimt vieneri“.

Aš pasakiau: „Taip, pone“.

¹⁶⁷ Pasakė: „Tai pilnas širdies nepakankamumas. Nieko negalima padaryti“. Tarė, „Laikas iškelti“.

¹⁶⁸ Ir aš atsakiau, „Taip, pone. Bet, ne, jis neiškeliaus. Štai ir viskas“.

¹⁶⁹ Aš įėjau, pakišau ranką po tuo aparatu. Paklausiau: „Broli Dauchai, ar girdite mane?“ Jis pažvelgė į mane. Taigi iš tikrųjų, jo vardas, jis yra vokiečių, D-a-u-g-h, ir aš tiesiog tariu Dauch,

suprantate. Ir aš—ir aš pakišau ranką po tuo aparatu, ir paklausiau: „Ar girdi mane, broli Dauchai?“

Jis atsakė: „Taip“.

Aš pasakiau: „Tu neiškelsi. Aš mačiau, kad tu neiškelsi“.

¹⁷⁰ Po savaitės, stovėjau savo bažnyčioje, ir kas gi ten eina per bažnyčią, jei ne brolis Dauchas! Aš palikau susirinkimą ir nuvažiavau už upės į kavinę, pavalgyti. Ir kai aš išlipau iš automobilio, irėjau gatve, štai ateina brolis Dauchas su ištiesta ranka. Tie regėjimai niekada nepaveda.

¹⁷¹ Ir tas devyniasdešimt vienerių metų vyras, nepraleidžia nė vieno susirinkimo, buvo Kalifornijoje. Ar tiesiog nepakeltumėte savo rankos, broli Dauchai? Sėdintis čia, kad žmonės pamatytų, kas yra šis tikras kareivis. Štai, sėdintis tiesiai čia, matote, devyniasdešimt vienerių metų, ir nepraleidžia nė vieno susirinkimo. Kai aš būnu bažnyčioje, jis kasdien važiuoja šimtus mylių, kad išgirstų mane pamokslaujantį nedidelį pamokslą, ir grįžta. Dieve, „Vakaro metu bus Šviesa“.

¹⁷² Aš pasakiau, anądien kalbėjau su juo, aš paklausiau: „Kaž aš galiu dėl tavęs padaryti, broli Dauchai?“

¹⁷³ „Tik vienas prašymas, broli Branhamai. Kai Jis ateis, aš noriu eiti su Juo“.

¹⁷⁴ Pasakiau: „Nesijaudink. Tai garantuota. Žinoma“. Taigi, vyras atėjo, buvo pakrikštytas, o, atėjo ir gavo Šventosios Dvasios krikštą ir visa kita, tiesiog nuostabus Kristaus tarnas.

¹⁷⁵ Dabar aš paprašysiu visų, tikrai pagarbiai, jūs žiūrėkite štai čia ir melskitės.

¹⁷⁶ Taigi, kiek iš čia esančių mokytojų žino, kad Jis yra Vyriausias Kunigas, tiesiog dabar, kuris gali atjausti mūsų silpnybėse? Na, jeigu Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius, ir tas pats Vyriausias Kunigas, Jis elgsis tuo pačiu būdu. Vien tik, Jis, Jo kūnas yra . . . Dievo Soste. Kiek iš jūsų žino tai? [„Amen“.] Jėzaus kūnas yra Dievo Soste. Bet Jis naudoja mūsų kūną, kad per jį apreikštų Save, lygiai kaip Jis ir pažadėjo. „Darbus, kuriuos Aš darau, ir jūs darysite“.

Aš paprašysiu jūsų, kad sėdėtumėte ramiai, būtumėte pagarbūs stebėkite, melskitės.

¹⁷⁷ Dabar, Dangiškasis Tėve, aš bandžiau tiesiog būti pagarbūs, kaip tik aš galiu tai padaryti. Taigi, dabar tik žodis iš Tavęs, Viešpatie, ir tuomet te tylus, ramus Balsas praskrieja per šią auditoriją ir sako: „Tai Aš; nebijokite“. Suteik tai, Tėve. Ir aš pavedu save Tau, kartu su Žinia, kuri buvo pamokslaujama šį vakarą, kartu su Tavo Žodžiu, kad būtų patvirtintas. Tu neprivalai to daryti. Bet jeigu Tu tai padarysi, ar Tu padarysi tai, kadangi Tu tai pažadėjai. Aš meldžiu, kad Tu suteiktum tai, Jėzaus Vardu. Amen.

178 Ir visi būkite tikrai pagarbūs, tiesiog tikrai pagarbūs. Sveiki? Taigi, aš jums pateiksiu Rašto ištrauką, kai mes judėsime toliau. Jei Viešpats tai padarys, aš nežinau. Bet tie- . . . Ir aš štai taip pamokslavau, suprantate, tai vienos rūšies patepimas. Tai yra kitos rūšies patepimas. Tai buvo tiesiog palaiminimas. Tai, tik vienas dalykas, tiesiog atima iš jūsų gyvybę.

179 Dabar čia stovi ponias. Aš niekada jos nemačiau savo gyvenime. Ar mes nepažįstame vienas kito? Aš manau, kad jūs pasakėte, prieš kuri laiką, aš nepažįstu jūsų. Dievas jus pažįsta. Jis pažįsta mane. Ar jūs žinote, kad tai, dėl ko mes čia stovime, mes turėsime atsakyti už tai Teismo Dieną? [Sesuo sako: „Amen“—Red.] Jūs suprantate tai? Jūs žinote, kad už tai, ką mes dabar darome, Dievas ten lieps mums atsakyti už tai? Aš pasakiau tai su tam tikru tikslu. Taigi, jeigu Viešpats Jėzus apreikš man, ką jūs darote, ką jūs galvojate, ar kažką panašaus, ar jūs patikėsite tuo? Jūs turėtumėte tuo patikėti, ar ne taip? [„Amen“.]

180 Ar jūs patikėsite tuo, jūs ten, auditorijoje?

181 Dabar mes stovime lygiai taip pat, kaip moteris prie šulinio, ir mūsų Viešpats, vyras ir moteris, susitinka pirmą kartą. Suprantate? Štai taip, susitinka . . . Tai Švento Jono 4-as skyrius. Taigi, jeigu Šventoji Dvasia pasakys . . . Jeigu jūs esate čia dėl kieno nors kito, jeigu jūs sergate, jei tai buitinės problemos, jei tai finansinės problemos, kad ir kas tai būtų, aš neturiu jokio supratimo. Bet Jis žino. Bet, Jis gali išžvelgti jūsų mintis, kurios yra jūsų širdyje. Jis yra Žodis. Aš negaliu. Aš esu žmogus. Jūs tiesiog šiek tiek nervinatės, ir štai dėl ko aš visa tai darau, suprantate.

182 Tai viena iš jūsų problemų, tai nervingumas. Teisingai. Ir jūs taip pat turite diabetą, tai dar vienas dalykas, kas yra negerai su jumis. Teisingai. Komplikacijos, tiesiog daug kas yra te taip. Ar tai tiesa? Jei tai tiesa, pakelkite savo ranką. Matote? Ar jūs tikite, kad Jis išgydys jus? [Sesuo sako: „Aš tikiu“—Red.] Jūs tikite? Taigi, jūsų nervingumas atsirado dėl jūsų amžiaus, suprantate, bet dabar visa tai pasitrauks nuo jūsų. Ir aš tikiu, kad tikėjimu mes nueisime į Kalvariją, dėl Kraujo perpylimo.

183 Taigi, būtent tai, ką Jis ir padarė. Jis pasakė moteriškai prie šulinio, kokia buvo jos problema. Ji turėjo buvo per daug vyrų. Jūsų buvo, kas . . . Aš manau, tai buvo nervingumas, ir dar du ar trys dalykai, kas jumis negerai. Teisingai, ar ne? Tai tas pats dalykas.

184 Taigi, kai Jis atėjo pas Simoną, Jis pasakė jam, kas jis buvo. Ar jūs tikite, kad Dievas gali man pasakyti, koks yra jūsų vardas? Ar tai padėtų jums dar daugiau tikėti? Ar padėtų? Ponia Strong. . . [Sesuo sako: „Stout“—Red.] Stout, ar jūs patikėsite? Eikite ir tikėkite, ir jūs . . . Viskas baigta. Amen.

185 Ateikite. Jūs tikite? Aš taip pat esu jums nepažįstamas. Aš nepažįstu jūsų. Dievas jus pažįsta. Ar jūs tikite, kad Jis gali man apreikšti, kokia pas jus problema? Ir jeigu Jis apreikš, tuomet tebūnie palaimintas Viešpats Dievas. Ar tai tiesa? [Sesuo sako: „Taip, tai tiesa“—Red.] Dabar nereikia—nereikia nerimauti, suprantate, tai—tai Jis, tai ką jūs jaučiate. Gerai. Jūs taip pat kenčiate nuo nervinės būklės, psichinis nervingumas, ir labai greitai susinervinate. Ir jūs kenčiate dėl šlapimo pūslės problemų, kažkas negerai su kepenimis, ir jūs sergate mažakraujyste. Tai tiesa. Jūs turite kažką . . .

186 Čia vis pasirodo vyras. Ar jūs tikite, kad Dievas gali jus išgydyti? [Sesuo sako: „Taip, aš tikiu“—Red.] Taip pat išgydyti jūsų vyrą, padaryti jį sveiką? Jūs manote, kad skrandžio problema praeis, ir jis pasveiks? Štai dėl ko jis kenčia. Eikite ir uždėkite savo rankas ant jo, pasakykite jam tai, ir tai—tai pasitrauks nuo jo.

187 Aš esu jums nepažįstamas. Viešpats Jėzus pažįsta mus abu, Jis pažįsta? Ar jūs tikite, kad Dievas gali padaryti jus sveiką? Jeigu Viešpats Jėzus apreikš man tai, kas yra . . . dėl ko jūs . . . tai jūsų širdyje, ar jūs tikite, kad Jis padarys jus sveiką? Jūs turėjote kai kurių problemų. Vienas dalykas - jūs turite problemų su tulžies pūsle. Ir kitas dalykas, kad visa tai iššaukė opaligę jūsų šlapimo pūsleje, bet tai, ką sako jūsų gydytojas. Taigi, sekantis dalykas yra tas, jie nori dėl to jus operuoti. Būtent taip. Ar tai tiesa? Taigi, ar jūs tikite, kad Jis gali tai apeiti? Jūs manote, kad jūsų tikėjimas Juo? Taigi, jūs žinote, kad tai ne aš darau tai. Jūs tikite? Gerai. Eikite, ir kaip jūs tikite, taip ir tebūna jums.

188 Mes esame nepažįstami vienas kitam, aš manau. Viešpats Dievas žino mus abu. Ar jūs tikite, kad Jis gali apreikšti man dalykus, kurie jums padėtų? [Sesuo sako: „Taip, aš tai žinau“—Red.] Jūs, jūs tikite, kad Jis padarys. [„Neabejotinai“.] Aš sakau. . . „Neabejotinai“ - tai labai gerai. Tai labai puiku. Taigi, jums daug kas negerai, tiek daug komplikacijų ir viso kito, ir toks kosulys, kad jūs negalite sustoti. Ir jūs esate labai nervingas. Ir—ir tai, tai tiesa.

189 Tuomet, jūs dar turite naštą širdyje, ir ta našta dėl kažko, ir tai jūsų sūnus. Ir jis turi problemą, kažkokių buitinių rūpesčių. Jis ir jo žmona, jie nuolat pykstasi ir . . . ? . . . Ir jus tai labai slegia. Teisingai. Taigi, jūs tikite, visa savo širdimi, ir visa tai išsispreš ir pranyks. Dabar jūs tikite. Telaimina jus Viešpats.

190 Sveiki, pone? Aš jums nepažįstamas, ir—ir jūs man nepažįstamas. Ir tai—tai prasideda . . . Regėjimai, dabar aš matau, atrodo lyg prašviesėja visi namai, tarsi koks sukury, sukasi aplinkui. Suprantate? Bet ar jūs tikite, kad Viešpats Jėzus gali man apreikšti, dėl ko jūs čia stovite? Ar jūs tikite, kad jis galėtų? Aš taip pat tuo tikiu. Aš tik kalbu su jums, kad užmegzčiau ryšį su jūsų dvasia, būtent dėl to aš tai ir darau.

Suprantate, aš jūsų nepažįstu, taigi turėtų būti kažkas be manęs, kad tai padarytų. Aš tiesiog turiu visiškai patraukti save į šalį, kad Jis Pats tai padarytų. Jūs suprantate?

¹⁹¹ Taigi, vienas dalykas, jūs kenčiate dėl siaubingos nervinės būklės, ir ši nervinė būklė tęsiasi jau kurį laiką. Teisingai. Ir dėl šios nervinės būklės jūs taip pat turite aukštą kraujospūdį. Ir jūs turėjote insultą. Štai taip. Klausykite, jūs arba buvote pamokslininkas, arba esate pamokslininkas. Taigi, jūs esate pamokslininkas; aš mačiau jus stovintį už sakyklos. Tuomet, turėkite tikėjimą Dievu, ir tas nervingumas paliks jus. Visi tarnautojai tai turi. Jums bus viskas gerai. Grįžkite už savo sakyklos ir pakluskite Dievui, ir likite ištikimas tam Žodžiui, Jėzui Kristui.

¹⁹² Jūs tikite, kad jūsų nugaros problema praėjo, sėdintis ant kėdės? Ar jūs tikite tuo? [Sesuo sako: „Taip“—Red.] Gerai, pone, tuomet tiesiog eikite toliau, sakydamas: „Ačiū Tau, Viešpatie.“

¹⁹³ Ateikite, ponias. Kaip laikotės? Jūs tikite manim, esant Jo tarnu? [Sesuo sako: „Tikrai taip“—Red.] Gerai. Ar jūs tikite, kad ponios problema, moteriška problema pasitrauks nuo jūsų? [„Amen.“] Jūs tikite? Tuomet eikite, sakykite: „Ačiū Tau, Viešpatie“.

¹⁹⁴ Inkstų problema, nugaros problema, jūsų nugaroje. Ar jūs tikite, kad Dievas jus išgydys nuo to, ir padarys jus sveiką? Jūs tikite, kad Jis padarys jus sveiką? Gerai, pasiimkite savo . . . ? . . .

¹⁹⁵ Ateikite, ponias. Aš esu jums nepažįstamas. Jei aš jums iš viso nieko nepasakysčiau, visiškai nieko, ar jūs tikėtumėte, kad Dievo Artumas yra čia, kad išgydytų ligonius? [Sesuo atsako: „Žinoma, aš tuo tikiu“—Red.] Jūs patikėsite? Na, jei patikėsite, jūsų skrandžio problema . . . aš padariau, aš pasakiau jums, suprantate. Tai—tai išnyko. Aš jums pasakiau, suprantate.

¹⁹⁶ Sveiki, ponas? Dievas gyvena širdyje. Ir jūsų širdis pastaruoju metu štai čia, rodo, kad yra negerai. Ar jūs tikite, kad Jis viską sutvarkys? Eikite savo keliu ir tikėkite tuo. Telaimina jus Dievas. Jūs tikite; Jis viską sutvarkys.

¹⁹⁷ Jūs esate nervingas, tai sukėlė jums skrandžio problemą, skrandžio opą. Tai vargina jus po valgio. Jūs tikite, kad dabar viskas praėjo? Eikite, ir pasiimkite sau ką nors pavalgyti.

¹⁹⁸ Jums yra šiek tiek sunkoka atsikelti, jus labai vargina nugara. [Ligonis sako: „Taip, pone“—Red.] Tai daugiau jūsų nebevargina, jeigu jūs patikėsite tuo. Ar patikėsite? [„Taip, pone“.] Gerai, eikite toliau, ir te Viešpats Jėzus padaro jus visiškai sveiką.

¹⁹⁹ Kodėl taip nervingatės? Tiesiog eikite, sakykite: „Aš daugiau nebūsiu nervuotas“, - ir jūs nebūsite. Eikite ir tikėkite. Gerai, pone.

²⁰⁰ Ateikite, ponia. Taigi, etiopė moteris ir baltaodis vyras, tiesiog lygiai taip, kaip kažkas tą dieną susitiko Jėzų. Jie turėjo segregaciją, kaip jie anksčiau turėdavo Pietuose, bet mes daugiau to nebeturime. Jėzus leido jiems žinoti, kad visi žmonės yra Dievo žmonės. Nebuvo jokio skirtumo, suprantate, ar ji buvo žydė, ar samarietė.

²⁰¹ Taigi, jeigu Dievas jums nepadės, labai greitai tas artritas suluošins jus. Bet ar jūs tikite, kad Jis padės jums, padarys jūs sveiką? Kaip ir padarė ta moteris, eikite savo keliu ir papasakok savo žmonėms, kokių didžiųjų dalykų Dievas jums padarė. Gerai.

Taigi, yra chirurgas, pasiruošęs išsitraukti peilį.

²⁰² Minutėlę. Tai buvo ne ši moteris. Taigi, minutėlę, visi dabar būkite pagarbūs. Tai—tai šėtonas, bandė kažką padaryti. Štai tai. Auglys, auglys, abiems jums. Teisingai. Jūs turite auglį, ji turi auglį, ir tas demonas šaukiasi kito pagalbos. Bet Šventoji Dvasia taip pat šaukia. Kuo jūs patikėsite - Juo? Gerai. Kelkitės nuo to gulto, ponia. Pakilkite nuo tų neštuvų. Kelkitės nuo jų, ir tikėkite. Eikite, dabar tikėkite Juo. Amen.

²⁰³ Ar jūs tikite? Viskas yra įmanoma. Ar jūs tikite? Kaip dėl jūsų, auditorijoje?

²⁰⁴ Atsistokime dabar visi ant kojų. Tiesiog dabar yra tinkamas metas tai padaryti. Tegul kiekvienas asmuo...Telaimina jus Dievas. Tegul kiekvienas asmuo atsistoja, tiesiog dabar. Atiduokite šlovę Dievui. Iškelkite savo rankas.

²⁰⁵ Ačiū Tau, Viešpatie Jėzau! Mes šloviname Tave už Tavo didybę ir už Tavo išgydymą šių sergančiųjų.

LIUDIJIMAS JŪROJE LIT64-0307
(A Testimony On The Sea)

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas originaliai buvo pateiktas anglų kalba šeštadienio vakarą, 1964 m. Kovo 7, „Sielų Prieglobsčio Šventykloje“, Dalase, Teksasas, JAV, paimtas iš magnetinės garsajuostės ir išspausdintas pilnumoje, anglų kalba. Šis lietuviškas vertimas buvo išspausdintas ir išplatintas „Voice Of God“ Įrašų.

LITHUANIAN

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org